

1824

1884

BEDŘICH SMETANA
HUBIČKA

KOMICKÁ OPERA O 2 JEDNÁNÍCH

SLOVA OD ELIŠKY KRÁSNOHORSKÉ

KLAVÍRNÍ VÝTAH SE ZPĚVY

NAKLADATEL KAREL J. BARVITIUS V PRAZE

== 1918 ==

BARVITIOVA EDICE Číslo
443

O S O B Y:

Otec Paloucký Bas-Baryton. Vendulka, jeho dcera Soprán. Lukáš, mladý vdovec Tenor. Tomeš, švagr Lukášův Baryton. Martinka, stará teta Vendulčina Alt.	Matouš, starý pašíř Bas. Barče, děvečka u Palouckých Soprán. Strážník Tenor. <p style="text-align: center;">Sousedé a sousedky; děvčata; hudebníci; pašíři.</p>
--	--

Dějiště v horách Krkonošských; v prvním
jednání světnice u Palouckých, v druhém
jednání les blíž hranic a chalupa Martinčina.

O B S A H:

	strana		strana
Ouvertura	3	Jednání II.	
Jednání I.		Úvod	102
Výstup 1. (Martinka, Vendulka a otec)	10	Výstup 1. (Matouš, pašíři)	105
Výstup 2. (Barče: Už jdou)	17	Výstup 2. Lukáš: „Já nešťastník“	110
Výstup 3. (Lukáš a Tomeš, pak sousedky a sousedé)	20	Výstup 3. Tomeš: Ten mě prohnal!	115
Tomeš: Zde můj švagr Lukáš	22	Duetto: Jen odpros ji, ty bláhový	117
Sbor: Teď odpověď již musíte mu dát!	28	Výstup 4. (Matouš, pašíři)	127
Otec: Když na mne všichni dorážíte	28	Matouš: „Ha, ha, ha, máš Lukáši s tou láskou kříží!“	127
Výstup 4. (Předešli, Tomeš a Vendulka)	37	Výstup 5. (Martinka a Vendulka)	130
Lukáš: Má nejdrazší!	37	Vendulka: Ó, jak jsem mohla věřit, bláhová	135
Duetto: Jsme svoji	37	Výstup 6. (Vendulka, Martinka, pak strážník)	139
Sbor: Aj, hle! již hněv jim bouří krev	42	Martinka: Dobře ti ukázal, co skryto v muži	149
Výstup 5. (Vendulka, Lukáš)	54	Výstup 7. Barče: Ó nedýchám, jak pospíchám!	154
Lukáš: Nikdy, nikdy v hoři svém, dívkomá	55	Hlásej, ptáčku, hlásej, dobrý den	157
Vendulka: Nikdy též, můj rozmilý	56	Výstup 8. (Matouš, Lukáš, otec a Tomeš)	160
Výstup 6. Otec: Jak jsem to řek', už je to tak	75	Lukáš: Dům Váš jsem tak bídně zhanil	162
Výstup 7. (Vendulka, pak Martinka)	82	Tomeš: Sousedé a sousedky, zvu vás tedy za svědky	167
Vendulka: Ukolébavka: „Hajej, můj andílku a spi“	88	Výstup 9. (Vendulka a Martinka)	168
„Letěla bělounká holubička“	89	Vendulka: „Můj nejdrazší! jsem tvá, již na vždy tvá!	168
Výstup 8. (Barče, Lukáš, 4 děvčata a hudebníci)	91	Lukáš: Má Vendulko! zle jsem tě pohaněl!	173
Barče: Jaká hanba	91	Sbor: Smířily se vzdory	176
Lukáš: Hrajte mi tu nejskočnější (Polka)	93		
Výstup 9. Tomeš: „Styď se, hanba to“	96		
Sbor: Ztrestal její pýchu!	97		
Vendulka: Již konec milování	100		

Premiéra „Hubičky“ na Národním divadle dávana byla pod řízením
kapelníka Čecha dne 7. listopadu 1876, na Městském Vinohradském
divadle dne 9. června 1915.

HUBICKA.

OUVERTURA.

Bedřich Smetana.

Moderato assai.

Piano.

L'istesso tempo.

First system of a piano score. The right hand features a melodic line with slurs and accents, while the left hand provides a harmonic accompaniment. Dynamics include *cresc.*, *ff*, and *sf*.

Allegro. (♩ = ♩)

Second system of the piano score, marked *Allegro.* with a tempo of quarter note = quarter note. Dynamics include *sf*, *p*, *f*, and *sf*.

Third system of the piano score. Dynamics include *f*, *sf*, *sf cresc.*, and *f*.

Fourth system of the piano score. Dynamics include *sf*, *sf*, *sf*, and *sf p*.

Fifth system of the piano score. Dynamics include *f*, *sf*, *sf p*, *sf*, and *sf cresc.*.

Sixth system of the piano score. Dynamics include *f*, *sf cresc.*, and *sf*.

First system of musical notation, featuring a treble and bass clef. The music is in a minor key. Dynamics include *sf* and *f*. The bass line has a double bar line with a repeat sign.

Second system of musical notation. Dynamics include *sf*, *p*, *dolce*, and *f*. A tremolo effect is indicated by a wavy line and the word *trem.* in the bass line.

Third system of musical notation. Dynamics include *dim.*, *pp dolce*, and *f*. The music features a mix of chords and moving lines in both staves.

Fourth system of musical notation. Dynamics include *p*, *f*, and *p dolce*. The bass line has a double bar line with a repeat sign.

Fifth system of musical notation. Dynamics include *dim.*. The music continues with complex harmonic textures.

Sixth system of musical notation. Dynamics include *pp*, *sf*, and *pp*. The system concludes with a double bar line.

First system of musical notation. The treble clef staff contains a melodic line with various ornaments and slurs. The bass clef staff provides a harmonic accompaniment. Dynamics include *sf* (sforzando) and *pp* (pianissimo).

Second system of musical notation. The treble clef staff continues the melodic line with slurs and ornaments. The bass clef staff has a steady accompaniment. Dynamics include *pp* and *sf*.

Third system of musical notation. The treble clef staff features a melodic line with a slur and a fermata. The bass clef staff has a steady accompaniment. Dynamics include *sf* and *dim.* (diminuendo).

Fourth system of musical notation. The treble clef staff contains a series of chords. The bass clef staff has a steady accompaniment. Dynamics include *pp*.

Fifth system of musical notation. The treble clef staff contains a series of chords. The bass clef staff has a steady accompaniment. Dynamics include *p* (piano).

Sixth system of musical notation. The treble clef staff contains a melodic line with slurs and ornaments. The bass clef staff has a steady accompaniment. Dynamics include *cresc.* (crescendo).

molto cresc

ff sf sf sf sf

sf sf cresc cresc.

A la Polka.

meno f sf rinfs

rinfs rinfs sf

sf rinfs f rinfs rinfs sf trem

pp

pp

This system contains two staves of music. The upper staff features a series of chords, each marked with a dynamic of *pp*. The lower staff provides a harmonic accompaniment with sustained notes and some melodic movement.

Moderato.

pp

This system continues the piece. The tempo is marked *Moderato.* The upper staff has more complex chordal textures, and the lower staff continues with a steady accompaniment. A *pp* dynamic is indicated in the lower staff.

poco a poco cresc.

This system shows a gradual increase in volume, marked *poco a poco cresc.* The chordal patterns in both staves become more active and dense.

pp

cresc.

This system features a *pp* dynamic in the lower staff, which then transitions into a *cresc.* dynamic towards the end of the system.

This system continues the gradual increase in volume and complexity of the chordal textures in both staves.

p

cresc.

molto cresc.

This final system on the page shows a dynamic of *p* in the lower staff, which then progresses through *cresc.* and *molto cresc.* markings.

First system of musical notation, featuring a treble and bass clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The music consists of a complex, rhythmic melody in the treble clef and a supporting bass line in the bass clef. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings such as *sf* and *f*.

Maestoso.

Second system of musical notation, marked **Maestoso**. It features a treble and bass clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The music consists of a complex, rhythmic melody in the treble clef and a supporting bass line in the bass clef. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings such as *ff sf*, *sf*, and *f*.

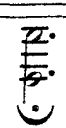
Allegro moderato.

Third system of musical notation, marked **Allegro moderato**. It features a treble and bass clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The music consists of a complex, rhythmic melody in the treble clef and a supporting bass line in the bass clef. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings such as *sf*, *cresc.*, and *sfz*.

Fourth system of musical notation, featuring a treble and bass clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The music consists of a complex, rhythmic melody in the treble clef and a supporting bass line in the bass clef. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings such as *sf*, *ff sf*, and *f*.

Fifth system of musical notation, featuring a treble and bass clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The music consists of a complex, rhythmic melody in the treble clef and a supporting bass line in the bass clef. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings such as *fff sf*, *sfz*, and *sf*.

Sixth system of musical notation, featuring a treble and bass clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The music consists of a complex, rhythmic melody in the treble clef and a supporting bass line in the bass clef. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings such as *sf* and *sfz*.

JEDNÁNÍ I.

Světnice u Palouckých. Vzadu otevřené široké klenuté okno, jímž jest viděti na náves. Dvěře v pravo, v levo a v zadu. Stůl, židle a t. d. malovaná truhla, police s nádobím, u kamen ve výklenku dřevěné konve, škopky, bečky v nejlepší pořádku.

Výstup 1.

Martinka, Vendulka a otec.

Opona vzhůru.
Allegro vivo.

Martinka vběhne zadními dveřmi.

Martinka.

Ven_dul_ko! Ven_dul_ko! pan - tá - - to! slyš-te mě! kde

M. jste? Což je - ště ne - ví - te? ho_nem ho_nem

M. *piu f*
 honem to věz - te! Vendulko! Vendulko! pan - tá - to!

Vendulka přiběhne z levé strany, za ní pomalu otec.
 M. slyšte mě! kde jste? Což je - ště ne - ví - te?

M. ho - nem to věz - te: Ná - - mluv - čí

Vendulka (s radostným leknutím)
 M. Co - že to pra - víš?
 za dveřmi! Ven - dul - ko, Ven - dul - ko, co se tak ne - ja - pnou

M. sta - víš? co je - nom slo - ví - ěko mu káš? Víš to, že přijde si pro te - be

Meno allegro largamento.

M. Lu - káš! On vě - ru? Chceš to psá - no mít? Ne, te - to, Byt' se - be

f Vendulka (radostně). Martinka. Vendulka. *molto*

Clar. *ff* *dolce* *p* *p* Clar. Flauti *espress.* Fag.

V. ne, te - to, ne - mů - že to být, ne - mů - že to být! Byt' se - be

espress. *p*

Cor.

V. víc mě mi - lo - val: vždyť ne - bož - ku svou so - tva po - cho - val...

Viol. *pp* *pp* *pp* *pp*

C. B.

cresc.

Molto vivace.
f Martinka.

S přá - te - li byl - tě dnes zá - rmu - tek za - pít, bu - de on k ná - mlu - vám, bu - de k nim

kva - pit! k ná - mlu - vám bu - de k nim

poco a poco meno allo.

kva - pit! Před le - ty ne - chal tě s bo - lest - nou o - bě - tí, by u - šel sta - ři - čkých

ritard. rallent. (vesele) più f

ro - di - čů pro kle - tí, - že - ně i ro - di - čům bůh jim dej ne - be! když přeč jen

rit. rall. sf p

cresc.

Lu - káš, jen Lu - káš teď do - sta - ne, když přeč jen Lu - káš, jen Lu - káš teď do - sta - ne,

M. když přec jen Lu-kaš ted' do-sta-ne te-be!

Vendulka (unešena).
 Já je-ho být, je-ho být, Ó!

V. te-dy přec!

Otec. *mf*
 Jen roz-važ je-ště

Vendulka (s důrazem). Otec (rozpačitě).
 ce-lou věc! Jak to? Já my-slím, já

f *risoluto*

0. nech ho být!

cresc.

Vendulka (unešena, pevně).

Já Lu - ká - - - še, já Lu - ká - - - še?

f *sf*

V. Spíš ne - chei žít! spíš ne - chei

sf *f* *sf* *f*

V. žít! Nuž, vez - mi si ho

ff *sf* *p*

Otec.

0. te - dy!

cresc. *sf* *f* *dim.*

The image shows a page of musical notation for a vocal and piano piece. It consists of five systems of staves. The first system (0.) features a vocal line with the lyrics 'nech ho být!' and a piano accompaniment with a 'cresc.' marking. The second system (V.) is for 'Vendulka' with lyrics 'Já Lu - ká - - - še, já Lu - ká - - - še?' and piano accompaniment. The third system (V.) is for 'Otec' with lyrics 'Spíš ne - chei žít! spíš ne - chei' and piano accompaniment. The fourth system (V.) continues the 'Otec' part with lyrics 'žít! Nuž, vez - mi si ho' and piano accompaniment. The fifth system (0.) concludes the piece with the lyrics 'te - dy!' and piano accompaniment, ending with a double bar line and a common time signature.

Moderato.

mf

Mám ————— či - sté svě - do - mí,

p *3* *3* *3* *3*

(oddechne si, oživí se)

0. já ————— ra - dil na - po - sle - dy.

pp *cresc.*

0. Jen spě - chej, jen spě - chej na pří - pra - vy vše - cky, ať z do - mu

sf *p* *p* *più p*

0. mám ten po - vyk svět - ský *mf* (vážně) a v bá - zni bo - ží, ve sva - to - sti

p *p*

0. se chy - stám na - pout' do vě - ěno - sti!

Výstup 2.

Barče vběhne zadními dveřmi a nechá je otevřené.

Allegro. (♩ = ♩)

Barče. *f*

Už jdou, už jdou! a ce - lá ves sem za ni - mi se shlukne

Vendulka.

Už jdou, už jdou, už

B. dnes. Martinka. Už jdou! už

Už jdou, Otec. už jdou, už

Už jdou, už

sf cresc.

V. *jdou!* a ce - lá ves a ce - lá ves sem

B. *jdou* a ce - lá ves sem za ni - mi se shluk - ne dnes;

M. *jdou* a ce - lá ves sem

O. *jdou* a ce - lá ves a ce - lá ves sem

V. za ni - mi se shlukne dnes!

B.

M. za ni - mi se shluk - ne dnes! (vážně)

O. za ni - mi se shlukne dnes! Vše v po - řád - ku at'

V. Vše v po - řád - ku at'

B. Vše

M. Vše v po - řád - ku at'

O. u - vi - dí, a čest at' má - me u li - dí!

V. u - vi - dí, a česť at' má - me u li - dí! *f* Ted'

B. v po - řá - d - ku at' u - vi - dí, a česť at' má - me u li - dí! *f* Ted'

M. u - vi - dí, a česť at' má - me u li - dí! *f* Ted'

O. *f* Ted'

V. ho - nem no - vý ka - bá - tek, at' vše - cko jest jak

B. ho - nem no - vý ho - nem no - vý ka - bá - tek, at' vše - cko vše - cko jest jak

M. ho - nem ho - nem no - vý ka - bá - tek, at' vše - cko jest jak

O. ka - bá - tek at' vše - cko jest, at' vše - cko jest jak

V. ve svá - tek! Vendulka a Martinka zvavše z truhly kazajku oblekají ji otcí.

B. ve svá - tek! Lukáš a Tomeš jdou okolo okna vzadu. Za nimi se přikrádají zvědavě sousedky a sousedé.

M. ve svá - tek!

O. ve svá - tek!

V. *p* Už jdou!

B. (ukazuje k okno) Už jdou!

M. *p* Už jdou!

O. *p* Už jdou!

dim *p* *dim* *pp dim*

Vendulka (šeptem, opatrně).

Martinka. *pp* Ted' ry-chle stra-nou, ať ne-vě-sty zde ne-za-sta-nou!

Otec. *pp* Ted' ry-chle stra-nou, ať ne-vě-sty zde ne-za-sta-nou!

Ted' ry-chle stra-nou, ať ne-vě-sty zde ne-za-sta-nou!

Vendulka uteče v levo a Barče s Martinkou v pravo
Otec stojí sám slavnostně uchystan

pp

Výstup 3.

Lukáš a Tomeš objeví se v otevřených dveřích Znenahla za nimi sousedky a sousedé

Andante. (♩ = ♩)

Tomeš (postrčí Lukáše).

mf

Do-brý

p

Lukáš (vzpamatuje se).

(káravě k Lukáši) Dobrý večer!

večer! Tys jak zmá - men!

Otec.
A - men, a - men!

(Sousedé a sousedky, s nimi Martinka a Barče, vedrali se do světnice.)

Tomeš.

Což mi a - si strýček ne - se? Prosím, prosím, po - sad'te se! Na to

čá - su dost, až zví - - me, kterak u vás po - ří dí - me. No - vé - ho nic ne - vy -

Otec.
je - vím - Co pak byste rád? já ne - vím!

Assai moderato. (♩ = ♩)

(otočí zamyšleného Lukáše)

Tomeš. *mf*

Zde můj švagr Lu - káš, tak se pře - ce u - kaž!

T. ztra - til že - nu, ztra - til ma - tku, se - stry ne - má! a - co

T. ny - ní? ci - zí - pé - - če ško - da statku... po - tře - bu - je

T. ho - spo - dy - ni.

Più moto.

mf

T. Kaž - dý co chce u - zme vdov - cí, když je - v po - li - pl - no - prá - ce,

T. *f*
v stá - ji krav a v chlé - vě ov - cí; kdož má o - či na - če lád ce?

T. Na ko - mo - re, na špejcha - ru, všu - dy ně - co přijde kzma - ru; a což když mu nad to všechno

T. na - ko - léb - ce - plá - - - če - dě - cko!

(k Lukáši) *f* *risol.*
Proto ta - ké Lukáš, tak se pře - ce u - kaž! chce se

T. že - nit: rád - se na to vklá - dám, a vás *f* *cresc.*

T. *f* *>*

za Ven-dul - ku pro něj žá - - - - - dám!

sf *p* *sf* *f* *sf*

Otec. *mf* *9*

Má vů - le pro-ti vů-li bo - ží jim sté - - - bla vce - stu

sf *p* *p* *p* *p*

f espress.

ne - po - lo - ží; když mla - dí chtě - jí ne - ji - nak, nuž spá - nem

espress. *sfz*

legato

Tomeš. *f* *>*

bo - hem, staň se tak! Nuž, strýčku mi - lý, staň se tak, staň se

sfz *f*

T. tak, Otec (potřepávají si ruce). staň se tak, staň se tak, staň se

Nuž s pánem bohem, staň se tak, staň se tak, staň se tak, staň se

sf *cresc.*

T. tak!

(kývne na Barči, pak zticha k ní) (Barče odběhne.)

O. tak! Bar-če, v rychlo-sti ně - co pro ho-sti!

sf *p*

Più allegro ma non molto.

Tomeš (vesele k Lukáši).

Šťastně, ho.chu, kročils

p

T. na ce - stu; hled'! již při - ve - du ti - ne - vě - stu! (odejde)

p

(Lukáš chopí se
otcovy pravice.)

Moderato assai.

Lukáš (v nevýslovné radosti).

Já so-tva po-jí - mám — to ště - stí ne - na - dá - lé, že zvá - ti svou ji mám,

L. — již mi - lo - val - jsem stá - le. Ó za to dík vám z du - še na - sto - krát, že

L. Ven - dul - ku mi dá - vá - te tak rád! Nuž rád, či ne - rad!

Lukáš (vyjede).

Otec.

Jak - že? roz - u - měl jsem vám? Nu co se dur - díš?

Lukáš. Otec. Lukáš (smutně).

Vždyť pak ti ji dám! Však ne-rad! To jsem ne-řek'! Ne však

Otec.

rád! Vždyť ne-mu-síš přec na mé slo-vo dbát!

Lukáš. *risol.*

Vy a-le mu-sí-te mi v slo-vu stát, ————— proč dce-ru svou mi

Otec.

ne-dá-vá-te rád? ————— To se mne neptej!

Lukáš.

Chci se a-le, ptát, ————— proč Ven-dul-ku mi ne-dá-vá-te rád?

cresc.

Vždyť by mu dal svou dce - ru

Ženy. *f*

Sbor. Ted' od - po - věd' již mu - sí - te mu dát! Vždyť by mu

Muži. Ted' od - po - věd' již mu - sí - te mu dát!

kaž - - dý rád, dal svou dce - ru kaž - - dý rád, jen vy to chce - te se vším

Vždyť by mu dal svou dce - ru kaž - - dý rád, jen vy to

Vždyť by mu dal svou dce - ru kaž - - dý rád, jen vy to chce - te

Otec (utírá si s čela pot).

f

Když na mne vši - ckni do - rá - ži - te,

lé - - pe brát!
chce - te se vším lé - - pe brát!

se vším lé - - pe brát!

pp

sf *dim. meno f*

0. tož věz, dle svě-do-mí-ti ne-chci lhát:

f pesante

vy dva se k so-bě ne-ho-dí - - - - - Aj, aj Aj, aj

Sbor.

Sopr. Aj, aj Aj, aj

Alti. Aj, aj

Ten. Aj, aj

sfz

Pos. *p* *sf > p* *f*

Viol.

aj

aj, aj! to do - - bře ne - vi - dí - te? to špa - tně roz - u - mí - tel

aj!

Bassi. Aj, aj! to do - - bře ne - vi - dí - te? to špa - tně roz - u - mí - tel

cresc.

Moderato.

Lukáš (vřele).

My, kte-ří tak se mi - lu - jem, tak věr - ně lé - ta dlou - há, kdež

sf *p* *più p*

L. by-la nám přeč ú - dě-lem jen bez-na-děj - na tou-ha, my že se kso-bě ne-ho -

L. dí-me! a proč pak? Otec. *f* Dej pak, dej pak,

Sbor. A proč pak, a proč pak, ať to ta-ké zví - me!

A proč pak, a proč pak, ať to ta - ké zví - - me!

cresc.

O. dej pak už po-koj!

Lukáš (rozpálen).

Ne, ne, ne, ne, ne!

Grave. (♩ = ♩)

ff sf sf sf

Otec. *f* Ty's kr - ve leh-ko vzbouře - né, a

trm sf sf sf dim.

0. Ven_dul_ka, ta ne_ní ji_ná; co při_jde,

0. má to ne_ní, má to ne_ní vi_na.

0. Vy má_te o_ba tvr_dé hla_vy, a ni_kdo vám jich ne_na_pra_ví,

0. ach bu_de u vás mnoho hří_chů, svár bu_de u vás kaž_dý den!

0. však to_bě jest má řeč jen k smí_chu, ted' všecko viš

0. a nech mě jen, a nech mě jen!

Lukáš.

Ze tvr-dé hlavy? že tvr-dé hlavy? ne-boj-te se jich, vždyť

L. je-dna vů-le vlá - dne v nich!

Sbor. Ba ne-boj-te se jich, jest je - dna vů - le v nich!

Ba ne-boj-te se jich, jest je - dna vů - le v nich!

Otec. (vážně)

Čiň teď, co čiň, toť světská věc, v tě ne-slu-ší mi soudit přec, jsem

0. *f*
 rád, že mám to od-by-to, *f* mé svě-do-mí, mé svědomí
sf *ff*

0. *trm*
 jest ob-my-to!
 Sbor. On ve všem vi - dí sí - - mě hří - chu, vždyť
 On ve všem vi - dí sí - - mě hří - chu,
f *ff* *sf*

zná-te jej, vždyť zná-te jej, tot' vě - ru k smí - chu!
 vždyť zná-te jej, tot' vě - ru k smí - chu!
trm *trm* *sf*

(Vrátí se Barče a Martinka nesouce džbány a na míše sýr a chléb, jež na stůl postaví. Nalévají sousedům vzavše s police sklenky.)

Più allegro. Otec. *f*
 Ted', sou - se - dé, jsme ho - to - vi, ted' ať si ka - ždý
sf *sf* *sf* *mf poco marcato* *sf*

0. po - ho - ví, teď sed - ně - te a při - pij - te, a dne - šek šťast - ně

za - žij - te! *ff*

Sbor. *ff* Ted' sed - ně - me a při - pij - me, a dne - šek šťastně za - žij - me!

Ted' sed - ně - me a při - pij - me, a dne - šek šťastně za - žij - me!

Otec. *mf*

Tak to ho žá - dá

0. hři - - šný svět, já ro - sou ne - bes jen se vla - žím, _____ ach,

più p *trm* *trm* *trm* *trm*

0. sva - tý po - koj mít už ba - žím!

0. a pro - to skončím - ste - bouhned, i po - vim to - bě, Lu - ká - ši, co ne - vě - sta ti při - ná - ší.

Lukáš (odmítavě).
Má zbo - ží, co se pa - tří sel - ce. Tím ne - do - šlo by

L. Otec.
k ne - sná - žím! A ti - síc zlatých o ve - se - lce ti ta - dy na stůl

Lukáš.
Vždyť jsem se vás — přec ne - ptal na - to, vždyť o - na
vy - sá - žím!

L. *(vyskočí)*

jest mi nad vše zla - to, jen kdy-by-ste mě ne-byl slo-vem bo-dl,

L. *f* *cresc.*

že já bych s Ven-dul-kou se ne-po-ho-dl! Ne, dřív se sra-zí

L. *f* *trm*

tvr-dá če-la hor, než me-zi ná-mi prv-ní bu-de spor!

ff

Sbor. Ba, dřív se sra-zí tvr-dá če-la hor, než me-zi

Ba, dřív se sra-zí tvr-dá če-la hor, než me-zi

ni - mi prv - ni bu - de spor!
ni - mi prv - ni bu - de spor!

8

sfz sf sfz sfz sfz sfz

trun trun trun trun trun trun

Výstup 4.

Levými dveřmi vchází Tomeš, přiváděje Vendulku.

Moderato assai.

Lukáš (kvapí Vendulce vstříc s otevřenou náručí).

Má nej-draž-ší! Tys má! tys v pravdě má!

ff sf sf sf sf sf sf

Vendulka. *sotto voce pp*

(tiše k sobě) Jsme

Lukáš. *sotto voce pp*

Jsme

sf sf dim. p

V. svo-ji, — jsme svo-ji, ach, jsme svo-ji? rty se to ří - ci

L. svo-ji, — jsme svo-ji, ach, jsme svo-ji? rty se to ří - ci

V. bo-ji, — že by se du - še vzbudi-la, a zastakbol - ně tou - ži-la, jsme

L. bo-ji, — že by se du - še vzbudi-la, a zastakbol - ně tou - ži-la, jsme

V. *sempre pp* svo-ji, — jsme svo-ji, ach, jsme svo-ji? — *più f* rty se to ří - ci

L. *sempre pp* svo-ji, — jsme svo-ji, ach, jsme svo-ji? — *più f* rty se to ří - ci

V. bo-ji, — že zas by pr - chla do ne.be ta lá - - - sky

L. bo-ji, — že zas by pr - chla do ne.be ta lá - - - sky

V. *p* chví - le krá - - - tká! *pp* Jsme svoji, jsme svoji,

L. *p* chví - - le krá - - - tká! *pp* Jsme svoji, jsme svoji,

V. *cresc.* *f* ach, jsme svo - ji, rty se to ří - ei bo - ji, *pp* že by se du - še

L. *f* ach, jsme svo - ji, rty se to ří - ei bo - ji, *pp* že by se du - še

V. *f* vzbu - di - la, a zas tak bol - ně tou - ži - la, že zas by pr - chla do ne - be ta

L. *f* vzbu - di - la, a zas tak bol - ně tou - ži - la, že zas by pr - chla do ne - be ta

V. *più f* lá - - - sky. ta lá - - - sky chví - le krá - - - *rit.*

L. *più f* lá - - - sky, ta lá - - - sky chví - le krá - - - *rit.*

V. *pp sotto voce* tká! jsme svo-ji jsme svo-ji!
pp
L. *pp mezza voce* tká! jsme svo-ji jsme svo-ji!
pp
Sopr. (šeptající a kývající mezi sebou) jsme svo-ji!
pp
Sbor. Alt. Ti jsou stvoře-ni pro se-be, jsou jak dvě ho-lou-bá-tka, ti jsou stvoře-ni
Ten. Ti jsou stvoře-ni pro se-be, jsou jak dvě ho-lou-bá-tka, ti jsou
Bass. Ti jsou stvoře-ni pro se-be, jsou jak dvě ho-lou-bá-tka, ti jsou

8

Sopr. *sempre pp* pro se-be, ti jsou stvoře-ni pro se-be jsou jak dvě ho-lou-bá-tka
pp
Alt. *pp* ti jsou stvoře-ni pro se-be, ti jsou stvoře-ni pro se-be jsou jak dvě ho-lou-
pp
Ten. *pp* stvo-ře-ni pro se-be, jsou jak dvě ho-lou-bá-tka,
Bass. *pp* stvo-ře-ni pro se-be, jsou jak dvě ho-lou-bá-tka,
Clar. *sempre pp*

8

Lukáš (vřele) *mf* *cresc.* Teď v to-bě jen a pro te-be chci žít, ty na-vždy, na-vždy
pp
Alt. bá-tka, jak dvě ho-lou-bá-tka ti stvo-ře-ni jsou pro se-be
pp
Ten. ti stvo-ře-ni jsou pro se-be
Bass. ti stvo-ře-ni jsou pro se-be

8

Vendulka (odstrčí jej prudce)

L. má, na vždy má! (chce ji políbit) Ne! nech mě

Tomeš. (Všickni u stolu vstanou a udiveně hledí)

V. být! Co to, co to?

(chlácholivě k Vendulce)

Vendulka.

T. já my - slal, že chtěl hu - bi - čku? Já nechei!

Tomeš.

Otec.

Hled' me šelmičku! Ta ho zná šká - dlit! Ta má hla - vičku!

Lukáš (překvapen, ale mírně).

Vendulka.

Má roz - mi - lá, jak žes to my - sli - la? že k hu - bi - čkám teď

v. *Lukáš. cresc.*

vě - ru ča - su ne - ní! Však, Ven - dul - ko, já chtěl to po - lí - be - ní!

Vendulka. più f *Lukáš. cresc.* (*bliži se jí*)

Já ne - chtěl - la! Vždyť pře - ces - mím ho chtít! Ty mi ho dáš!

Vendulka (couvne, vážně).

Ne! pravím! Nech mě být!

Tromba

sf sf sfz sfz 3° Timp f dim. p

Allegro vivo ma non agitato.

(Mezi tím Vendulka šeptá něco Martince a Barči, kteří obě odejdou zadem)

Sopr. pp

(tíše) Aj, hle! již hněv jim bou - ří krev, jim bou - ří krev.

Alti. pp

Aj, hle! již hněv jim bou - ří, bou - ří krev.

Sbor. Ten. pp

Aj,

Bassi.

Allegro vivo ma non agitato.

pp

Ten.
hle! již hněv, již hněv jim bou - ři, bou - ři

Bassi. *pp*
Aj hlel již hněv, již hněv jim bou - ři

Sopr. *pp*
Aj hle, již hněv jim bou - ři krev,

Alti. *pp*
Aj hle, již hněv již hněv jim bou - ři, krev.

pp
krev. Aj hle, již hněv jim bou - ři, krev. jim

Tomeš (stranou Lukáši).

mf Což pak se ne - sty - díš, či a - ni ne - vi - díš,

jim bou - ři krev! Aj

bou - ři krev! Aj hle, již hněv jim

bou - ři krev! Aj hle, již hněv jim

bou - ři krev! Aj hle, již hněv

poco a poco cresc. ma p

Lukáš (k otcí a Tomáši)

mf

Nuž ať si vzdo.ru - je,

T.

že kro-mě vý-smě.chu nic u ní ne.skli.díš?

hle, již bou - ři, bou - ři krev. Spor te - dy přec,

bou - ři krev, jim bou - ři krev. Spor te - dy

bou - ři krev, jim bou - ři krev. Aj hle již

jim bou - ři krev, jim bou - ři krev. Aj hle

L.

vím že jen žer.tu - je, a čím mě šká.dlí víc, tím víc mě mi - lu - je!

jak směš.ná věc, spor te - dy přec, jak směš.ná věc!

přec, jak směš.ná věc, spor te - dy přec, jak směš.ná

hněv jim bou - ři krev, jim bou - ři krev!

již hněv jim bou - ři, bou - ři krev!

Otec (k Lukáši).

mf Tys na to ne-hle-děl, co jsem ti po-vě-děl Vřak je-dnou ne-ža-luj,
 Aj hle, již hněv, jim bou-ří,
 věc! *p* Aj hle, již hněv jim bou-ří,
p Spor te-dy přec, jak směš-ná věc, spor te-dy,
p Spor te-dy přec, jak směš-ná věc, spor te-dy přec, jak

cresc.

Lukáš. *più f* Nuž at' si vzdo-ru-je
 Tomeš. *più f* Což pak se ne-sty-díš, či a-ni ne-vi-díš,
 0. žes dří-ve ne-vě-děl. Tys na to ne-hle-děl co jsem ti po-vě-děl,
 bou-ří krev. *cresc.* Aj hle již
 bou-ří krev. *cresc.* Aj hle, již hněv
 spor te-dy přec.
 směš-ná věc.

cresc.

cresc.

L. *vím, že jen žer - tu - je, a čím mě*
 T. *že kro-mě vý-smě-chu nic u ní ne-skli-díš, což pak se ne - sty - díš,*
 O. *však je-dnou ne - ža - luj žes dří - ve ne - vě - děl, ty's na - to ne - hle - děl,*
hněv jim bou - ři krev, spor te - dy přec!
jim bou - ři krev, cresc. spor te - dy přec,
cresc. Aj hle, již hněv, jim bou - ři
Aj hle, již hněv jim bou - ři krev,
 L. *šká - dlí víc, tím víc mě mi - lu - je*
 T. *či a - ni ne - vi - díš, že kro-mě výsmě - chu nic u ní ne - skli - díš,*
 O. *co jsem ti po - vě - děl, však je - dnou ne - ža - luj žes dří - ve ne - vě - děl,*
jak směšná věc, spor te - dy
jak směš - ná věc, spor te - dy
krev, spor te - dy
jim bou - ři krev, spor te - dy
cresc.

cresc.

L. a čím mě šká - dlí víc, tím víc

T. což pak se ne.sty.díš či a - ni ne.vi.díš, že kromě vý.směchu nic u ní

O. tys na to ne.hle.děl, co jsem ti po.vě.děl však je.dnou ne.ža.luj, že's dří.ve
cresc.

precl spor te - *cresc.*

precl spor te - *cresc.*

precl spor te - *cresc.*

precl spor te -

L. mě mi - lu - je!

T. ne.skli.díš, že kro.mě vý.smě.chu nic u ní, nic u ní ne.skli.díš!

O. ne.vě.děl, však je.dnou ne.ža.luj, že's dří.ve, že's dří.ve ne.vě.děl!

dy precl spor te - dy precl

dy precl spor te - dy precl

dy precl spor te - dy precl

dy precl spor te - dy precl

T. *f* Aj hle, aj hle, již hněv jim bou - ří krev!

O. *f* Aj hle, aj hle, již hněv jim bou - ří krev!

f Roz - hně - vá se pro hu - bi - čku Lu - káš na - svou Ven - du - li - čku

f Roz - hně - vá se pro hu - bi - čku Lu - káš na - svou Ven - du - li - čku

f Roz - hně - vá se pro hu - bi - čku Lu - káš na - svou Ven - du - li - čku

f Roz - hně - vá se pro hu - bi - čku Lu - káš na - svou Ven - du - li - čku

più f *dim.* Lukáš. Nuž at jen vzdo - ru - je, vím, že jen žer - tu - je!

più f *dim.* Spor te - dy přeč! spor te - dy přeč, jak smutná, jak smutná jak smutná věc!

più f *dim.* Tře - bas by ji tu - ze rád, od - by - vá ho - na - po - řád.

più f *dim.* Tře - bas by - ji - tu - ze rád, od - by - vá ho na - po - řád.

più f *dim.* Tře - bas by - ji - tu - ze rád, od - by - vá ho na - po - řád.

più f *dim.* Tře - bas by ji tu - ze rád, od - by - vá ho na - po - řád.

Tomeš (se sklenici v ruce).

f *p* *f*

Při - pij - me - jim - na - zdra - ví, pak je - nech - me o - sa - mo - tě,

L. *f* *f*

o - ni - vše - zas - na - pra - ví, u - smí - ří - se - po - do - bro - tě!

Sopr.
Alt.
Sbor.
Ten.
Bas.

Při - pij - me jim na zdra - ví, pak je nech - me o sa - mo - tě,

Při - pij - me jim na zdra - ví, pak je nech - me o sa - mo - tě,

f *f* *f*

o - ni - vše zas na - pra - ví, u - smí - ří se po do - bro - tě,

o - ni - vše zas - na - pra - ví, u - smí - ří se po do - bro - tě,

Tomeš.

O - ni - vše zas - na - pra - ví - u - smí - ři - se - po - do - bro - tě,

při - pij - me - jim - na - zdra - ví, - pak je - nech - me o - sa - mo - tě!

Sbor. o - ni vše zas na - pra - ví, u - smí - ři se po do - bro - tě,

o - ni vše zas na - pra - ví, u - smí - ři se po do - bro - tě,

při - pij - me jim na zdra - ví, - pak je nech - me o sa - mo - tě!

při - pij - me jim - na zdra - ví, - pak je nech - me o sa - mo - tě!

Vendulka. *f*
 Dra-zí li - dé,
 Lukáš. *f*
 Dra-zí li - dé,
 Tomeš. *ff*
 Bud'-te zdrá - vi! Bud'-te zdrá - vi! z du - še - pře - jem, věř - te - nám,
 Otec.
 Dra-zí li - dé,
 Bud'-te zdrá - vi! Bud'-te zdrá - vi!
 Bud'-te zdrá - vi! Bud'-te zdrá - vi!
ff sfz sfz sfz sfz p pp
 V.
 Dí - ky vám!
 L.
 Dí - ky vám!
 T. *cresc.*
 z du - še - pře - jem, věř - te - nám, mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru
 O.
 Dí - ky vám!
cresc.
 z du - še pře - jem, věř - te nám, mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru
cresc.
 z du - še pře - jem, věř - te nám, mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru
cresc.

V. od - plat' vám to pán bůh sám!

L. od - plat' vám to pán bůh sám!

T. vám! z du - še pře - jem mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru -

O. od - plat' vám to pán bůh sám!

vám z du - še pře - jem

vám z du - še pře - jem

ff sf sf p cresc.

V. od - plat' vám to pán bůh sám dí - ky vám, dí - ky

L. od - plat' vám to pán bůh sám dí - ky vám, dí - ky

T. vám z du - še pře - jem buď - te zdrá - vi, buď - te zdrá - vi,

O. od - plat' vám to pán bůh sám, dí - ky vám, dí - ky

mno - ho ště - stí mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru,

mno - ho ště - stí mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru,

ff sf sf sf sf

V. vám, dí - ky vám, dí - ky vám!

L. vám, dí - ky vám, dí - ky vám!

T. bud'te zdrá - vi, bud'te zdrá - vi, bud'te zdrá - vi, z du - še pře - jem -

O. vám, dí - ky vám, dí - ky vám!

mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru, bud'te zdrá - vi, z du - še pře - jem

mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru, bud'te zdrá - vi, z du - še pře - jem

V. dra - zí li - dé, dí - ky

L. dra - zí li - dé, dí - ky

T. mno - ho - ště - stí, mno - ho - zda - ru - vám

O. dra - zí li - dé, dí - ky

mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru vám

mno - ho ště - stí, mno - ho zda - ru vám

V. vám! _____

L. vám! _____

T. _____

O. Podávají si na vzájem ruce na rozloučenou, pak všickni odejdou.
Zůstanou jen Vendulka a Lukáš.
vám! _____

Výstup 5.

Vendulka. Lukáš.

Zář červánků vniká oknem.

p dim. *più p* *tr*

Meno Allegro.

pp *pp* *pp*

poco rall. *espress.* *molto rall.*

Andante amoroso.

Lukáš.

dolce espress.

mf Ni - kdy, ni - kdy v ho - ři svém, dív - ko má, jsem ne - měl zdá - ní,

p dolce

L. že tak bu - dem spo - je - ni — ku věč - né - mu mi - lo - vá - - - ní!

f *p*

Vendulka.

dolce espress.

Ni - kdy též ni - kdy též, můj roz - mi - lý, ne - mě - la jsem po - my - šle - ní

že já pře - ce bu - du - tvou - ve - shle - dá - ní bez lou - če - ní.

Lukáš.

Bez te - be, ach bez te - be, což to by - la dlou - há lé - ta! a teď mé - ho ště - stí

Vendulka.

Což by vše - cka věr - nost' má,
ráj jen z tvé věr - né lá - sky zkvé - tá.

v. *což by nám však pla - tna by - la, kdy - by ne - bož - ti - čka tvá -*

cresc. sfz

v. *ne - by - la mně u - stou - pi - la!*

sfz dim. p dim. pp dolciss.

Ob. Clar. Fag

v. *Za to chci ji ve cti mít si - ro - te - čku ma - tkou být!*

dolce

Barče a Martinka přinášeji kolébku

v. *s děckem a odcházejí zase zadními dveřmi.*

Vendulka. *dolce*

Vendulka běží jim vstříc. *3* Ne - vi - ňá - - tko,

dim. pp p dolce

v. *již tě mám, od dne - ška tě - vy - cho - vám! Ó tys an - děl lá - sky*

Lukáš.

Vendulka (u kolébky).

Ó již to bě, dra-hé ro - bě, ma - tkou bý - ti - sli - bu - ji,

L. sám!

za ni te - be mi - lu - ji, du - še roz - mi - lá!

V. *pp*

Lukáš (pro sebe).

Ják je krá - sná, jak je spa - ni - lá!

Lukáš *f* *dim.* *p*

Vendulka (vzavši od kamen nádobku sype z ní bílý písek okolo kolébky).

Lukáš (dívi se).

Andante.

Ob. Clar. Fl. *f* *3*

Celli.

Nač to?

Vendulka (báživě)

Lukáš (ukazuje na kolébku).

Vendulka (ohlíží se plaše).
sotto voce

Ti - se! Což se bu - dí? Nuž věz, co ti tak hla - vu tru - dí,

Oknem večerní záře.

Andante.

(báživě)

Jeť ja - sno od čer - ván - ků slyš! než - li te - mno

na - sta - ne, pak z hro - bo - vé - ho spán - - ku

si ma - tka k dí - - tku při - vsta - ne.

V ten pí - - sek drob - ný leh - ce se

V. vtisknou je - jí šle - pě - je až stou - pne ke ko - léb - ce a

V. za - ko - lé - bá, - za - pě - je

poco rit. *pp* *a tempo*

pp dolce *poco rit.* *dim. al pp* *pp*

V. A kdy - by ve zlych ru - kou své si - ré dí - tko vi - dě - la,

cresc.

V. pak za - lo - stí - a mu - kou by v půl - no - ci - zde

sempre cresc.

sub.pp *sfz* *pp* *cresc.*

V. kví - - - le - la,

f *sf* *dim.* *al pp* *rall.* *rall.*

Più moto.

V. Ty u - bo - hé mé ro - bě, ty ma - tku po - těš ú - le - vou,

V. zjev jí, až při - jde kto - bě, že

con anima

V. do - bře bdím, že do - bře bdím tu nad te - bou,

V. že do - bře bdím tu nad te - bou!

Lukáš. p *poco allargando*

Dej mr - tvým spát, nám vol - no, bla - ze žít,

(vine ji k sobě) (chce ji něžně políbit) **Vendulka** (úzkostně).

L. *jsme svo-ji! Pro-sím tě ach, nech mě být!*

dolcissimo *poco rit.*

Lukáš. (chce ji políbit) **Vendulka** (prudce).

pp *f* *ffz* *sf* *f*

*Jsm*e sa-mi teď! Ne, pra-vím, nech mě být!

Lukáš. *f*

A proč pak? Či se a-ni ne-smím ptát, proč hu-bi-čku mi

Vendulka. *p*

Mám proč! Chci ne-bož-ku tvou že-nu ctít;

L. *po-sud ne-chceš dát?*

p *dolce*

V. *mf* (důrazně) *cresc.*

vě, hu - bi - čku dřív ne - máš při - slí - be - nou, než po svat - bě, až bu - du

V. *dim.* *ritard.* Lukáš. *f* *sfz* *p* Corni

tvo - ji že - nou, pak ne - bož - ce to ne - smí lí - - to být! Ach

L. *Più mosso.* *p* *marcato*

do svat - by mám če - kat, až do svat - by mám če - kat? Aj, aj, aj,

L. *f* *p*

aj, aj, aj ty chceš mě le - kat? Jak to mé žín - ce slu - ší, jak

L. *f* *p* *f*

to mé žín - ce slu - ší, když mě, když mě, když mě tak žer - tem do - hře - je!

L. *f*
 Dřív dá mi ce - lou du - ši, pak hu - bi - ěku mi

L. *1.* *2.* *più f*
 ne - pře - je, a ho - dně se mi vy - smě - je, vy - smě - je, a ho - dně,

L. (stihá ji)
 ho - dně, ho - dně, se mi vy - smě - je, a přeč bych rád!

sf cresc. *f* *sf* *ff sf* *dim.*

Vendulka (odpuzující jej). *f* Lukáš. *f* Vendulka. *f*
 Mám vě - ru zlost! Máš víc mi přát! Mám

V. *sf*
to ho dost!

ff

Allegro energico.

Lukáš *f*
Tvou lí - bat líc, nic ne - chci víc tu mar - ný vzdor a žá - dný spor;

sfz > p *sf* *p*

ritard.

L. již ne - pro - sím kde brá - ti smím, chceš se mne zbýt? —

p *ritard.*

L. *risoluto* *f*
svou hu - bi - čku chci mít — svou hu - bi - čku chci mít! —

sf *sf* *sf* *dim.*

Vendulka (rázně)
Ne - žer - tu - jíc leč pra - vdu dic ti kla - du vzdor, nech mar - ný spor,

p

ritard.

V. již po - koj s tím si vy - pro - sím, chci mrtvé ctít!

V. a ny - ní nech mě být, a ny - ní nech mě být!

V. Lukáš. Ne - - žer - tu - jic, leč pra - vdu díc, ti kla - du vzdor, nech mar - ný
Tvou lí - bat líc nic ne - chci víc, tu mar - ný vzdor, a žá - dný spor,

V. spor, již po - koj s tím si vy - pro - sím, chci mr - tvé ctít;

L. již ne - pro - sím, kde brá - ti smím, chceš se mne zbýt?

risol.
f *ff*

V. a ny - ní nech mě, a ny - ní nech mě být!

L. *risol.*
f *ff*
 svou hu - bi - čku chci mít, svou hu - bi - čku chci mít!

Honice se spolu po světnici octnou se u otevřených dveří vzadu. Vendulka rychle vystrčí Lukáše ven a zavře dvře. Vendulka stojí rozzlobena, Lukáš pln smíchu skočí do světnice oknem.

molto cresc.

Lukáš (žertovně)

Ha, ha, ha! Teď za - čnem

Meno Allegro.

Vendulka (co nejpřísněji).

Lukáš (ulekne se).

L. *ff* *sfz* *ffz* *molto cresc.* *sotto voce*

zno - va! Již a - ni slo - va! Jak? Jest to víc než pou - hý

ff *sfz* *ffz* *lunga pausa*

Lento. (prosebně) *dolce*

L. žert? Tys po-hně-vá-na? Ó nechtěl jsem ti vě-ru

Oboe *p* *p dolce*

Viola

L. vzdo-ro - vat, však od-pu-stit, toť ta-ké mi - lo-vat.

Vendulka (laskavě). Lukáš. *mf*

Vždyť pl - no lá - - sky, pl - no lá - sky v srd-ci mám! Ta

Oboe *p* *più p*

Fag. *p*

molto espressivo

L. zá - ří - vo - ku u - přím - n - ěm ty za - rmou - tit mě ne - ho - dláš, ty

più p Violin

espress.

L. sa - ma, bez pro - še - ní mi sladké po - lí - be - ní jen z lá - sky dáš!

pp dolce

Vendulka (pro sebe).
Co čí-nít? Ach, jak o - do-lám? Vždyť sa-ma

Lukáš (pro sebe).
Již vsrd-ci lá - - ska za - vo-lá!

pp dolce

Lukáš.
po něm plá - po-lám! — Již vol - ně, slad - ce plá - po-lá!

dim.

Vendulka (prudce). *Allegro.* Lukáš (prudce). *Meno.* Vendulka. *f*
Však ne! Proč ne? Žal by ji v hro-bě srdcem hý - bal,

sf sf sf sf

p *Andante.*
kdy-by's tak zá - hy ji-nou lí - - bal, a v no - ci pak by

pp

V. *cresc.*
 u mne ú - pě - la, své tesk - né o - či na mne

V. *f* **Lukáš.** *f* **Molto Allegro.**
 (bolestně)
 u - pře - la! Dost! Je - jí žal ti ví - ce jest než můj,

L. *mf* **Vendulka (vřele).**
 ó co to za bo - lest! Svou krev i du - ši

V. *p* vy - pu - stím, — když te - be z ža - lu vy - pro - stím!
Lukáš. *pp* Však hu - bi - čku?

Vendulka (po krátkém rozmýšlení). Lukáš. *sotto voce*

Ti ne.dám! Myslíš vě.ru, že se

L. Vendulka.

pro-vi.níš, když mi ně.co kvů.li u.či.níš? Já dám ti srd.ce

V. Lukáš. Vendulka.

ži.vou pů.li! Však hu.bi.čku? Ne! Ustup ty mně kvů.li!

Più moto. Lukáš.

Vždyť bý.vá že.na jemněj.ší.

Vendulka. Lukáš.

Však muž má bý.ti mou.dřejší! Což mu.sí po tvém zrovna být?

Vendulka. Lukáš.

A mu-síš ty vždy pravdu mít? Tak pra-vá lá-ska ne-vzdo-ru-je!

Vendulka. Lukáš.

Jest lá - ska víc, než lí-bat se! Kdo ne-po-vo-lí, ne-mi - lu-je,

Vendulka. Lukáš.

Proč mám jen já vždy shý-bat se? Již vě-ru ste-bou roz-um

L. Vendulka. Lukáš. *poco acceler.*

tra-tím! Mne k hně-vu již to do-há - ní! Víc ne-žli hně-vem to - bě

L. Vendulka.

spla-tím, at' py-káš za své zdrá-há - - ní! Nuž, jen se hně-vej,

V. jak by's rád, vzdyť ne-mu-sím já tvou se stát!

Lukáš. *mf doloroso* Nuž, jen mě za-hod', *p ritard.* však mě zvednou, *f subito allo.* však já se jin-de

L. *Lento.* Vendulka. zve-se-lím! Již o-že-le-la jsem tě je-dnou, i

V. *rall.* po dru-hé tě o-že-lím! *Lukáš. f* Vždyť *Allegro.*

L. *Allegro.* je-sti děv-čat pl-ný svět, a hu-bi-čky jsou ja-ko med! *Vendulka (trhne sebou).*

Vendulka (pokojně obrátí se k nádobám).

p *Lento.* *3*

Teď a-le mu-sím ho-spo-da-řit, čas hloupostmi už

Lukáš (dupne a zatne pěsti).

Vendulka (s konví v ruce).

ff *Allegro precipitato.* *sfz*

nechci ma-řit! Blesk bo-ží! Tak se jin-de

Allegro ferore. Lukáš (zlostně rozhazuje konve a škopky po světlici)

ff *sf* *3*

dur-di! To pro-klá-té tvé ha-ra-bur-dí,

3

to víc než já ti zna-me-ná? To pro-klá-té tvé ha-ra-bur-dí,

L. *to tvé ha-ra-bur-dí, to víc ne-žli já — ti zname-ná? —*

L. *Ty vy-há-níš mě, ší-le-ná! —*

Výstup 6.

Pravými dveřmi vstoupí Otec.

L'istesso tempo.

Otec. *f*

Jak jsem to řek', už je to tak, jak jsem to řek', už je to

tak ba zá - - - zrak byl by na-o-pak, jak jsem to

riten. 3

riten.

0. řek', už je to tak, jak jsem to řek', už je to tak, ba ža - - - -

0. - zrak byl by r... o-pak. (k Lukášovi) Ty tvr-dá leb-ko, (k Vendulce) a ty též,

0. *poco riten.* zdaž sta-rý o-tec mluvil lež? Má řeč vám by-la

0. na posměch, má řeč vám by-la na posměch, teď

0. po-rad' si, kdo ne-po-slech! Já — pře-de všim — se

za - ví - - rám, já pře-de vším se za - ví -
 rám. Vás ne-sly-ším, vás za-pí-rám,
 vás ne-sly-ším, vás za - pí - rám. Má řeč
 vám by-la na posměch, teď po-rad' si, kdo ne-po-slech!
 Já pře-de vším se za - - ví -

Viol. *sf p*
f p
sf sfz

0. *rám.* Jak jsem to řek', už je to tak, jak jsem to řek', už je to
 0. *trk,* ba zá - - - - - zrak byl by na - o - pak; jak jsem to
 0. řek', už je to tak, jak jsem to řek', už je to tak, ba zá - - -
 0. - - - - - zrak byl by na - o - pak! *(k Lukášovi)* Ty tvr - dá
 0. *(k Vendulce)* *f* *poco riten.*
 0. *leb - ko,* a ty též, zdaž sta - rý o - tec mlu - vil

lež? Jak jsem to řek', už je to tak, jak jsem to řek', už je to

tak, jak jsem to řek', už je to, už je to, už je to tak, jak jsem to

řek', už je to tak. Má řeč vám by-la na posměch,

ted' po-rad' si, kdo ne-po-slech'!

Jak jsem to řek', už je to tak, zdaž sta-rý

0. *o-tec mlu-vil lež? Jak jsem to řek', už je to tak', jak jsem to*

0. *řek', už je to, už je to, už je to, už je to, už je to tak'!*

cresc. 3

(odchází v levo)

0. *jak jsem to řek', už je to*

0. *tak, už je to tak!*

(ve dveřích) (zmizi)

sfz dim. - - p - - - più p

Andante.

Vendulka (pro sebe). *Lukáš (pro sebe).*

Měl pravdu, když mě va-ro-val? Měl pravdu, když mě zra-zo-val?

(k Vendulce) *dolce* (rychle) *accel.* (něžně)

L Nuž, po - vo - liš mi, neb mám v skutku jít? Buď hu - bičku —

Vendulka (neústupně, ač mírně). Lukáš v rozhořčení odkvapí zadními dveřmi, a jest ho vidět

Jen jdi, a nech mě být!

Più mosso.

oknem, jak pádí pryč.

Výstup 7.

Vendulka sama, pak Martinka.

Vendulka (hledí za Lukášem).

Kam a si jde? Mám za-vo-lat ho zpět? Ne, a ni za ce-li-čký

v. svět! Chci za-po-menout na ten roz-ho-vor,

v. a po-mi-ne též je-ho prehlý vzdor; vždyť za pra-vdu mi mu-sí dát a pak

v. (vroucně) vždyť má mě rád, ba nad vše rád!

Andante amoroso.

mf espressivo

v. *mf espressivo*
 Jak za-po-mněl by na ten krá - - sný čas, kdy mě-sí-ček nás

v. *pp*
 ví - - dal po-spo-lu, tam pod ol-ší,

pp dolciss.

v. tam v še-rém ú-do-lu! Co hu-bi-ček!

molto cresc.

v. *ff*
 Ó prv-ní lá - - sky čas, ten s ce-lým blahem se mi vrá-tí, se mi

ffz *f dim.* *f* *p*

v. *rall.*
 vrá - tí zas!

rit. *f* *f*

Allegro.

(Martinka vběhne.)

Martinka.

Co se to sta - lo? v hla - vě mi ví - ři!

M.

Lu - káš pln zlo - sti k ho - spo - dě mi - ři! Kdo ho kdy

M.

vi - děl v ho - spo - dě po - být? Sa - mé to vzdo - ry, chce mě jen zlo - bit.

Martinka.

Vendulka (zlostně).

Martinka.

Stá - lo to za to, tak hle se štvát! Hu - bi - čka, hloupost! Mě - las ji

M. *Vendulka.* *f* *3*

dát! K ho - spo - dě! Han - ba, han - ba!

Martinka. *Vendulka (s odpořem).* *f*

Tvou jest to vi - nou! Do - jdu ti pro něj! Za - čne - me

Martinka.

ji - nou! Nu do - bre bez to - ho mám spěch! Chci se tě ně - co ptát.

Andante.

Martinka.

Jsem, mi - lá hol - ka, sta - rý věch, však v prá - ci po - sa - vád a rá - da

M. je - ště s po - moc - ni - cí bych za pa - ší - ři cho - di - la, nuž ne - po - víš mi

M. o hol - či - ci jež by se k to - mu ho - di - la, jež půl - no - ci se

M. ne - dě - sí, když te - mno le - hne na le - sy a do skal, v di - vé

M. hou - - ští se v bou - ři, v sně - hu pou - - ští?

M. Jsem, mi - lá hol - ka, sta - rý věch, však v prá - ci po - sa - vád,

M. a rá - da je - stě spo - moc - ni - cí bych za pa - ší - ři cho - di - la;

M. nuž ne - po - víš mi o hol - či - ci, jež by se kto - mu ho - di - la?

Vendulka. *mf* Já ne - vím o tak zmu - ži - lé! Martinka. Ba, dív - ky jsou teď zle - ni - lé,

M. jsou ja - ko z mar - ci - pá - nu, jsou ja - ko z mar - ci - pá - nu! Kde vzít vám

Martinka. Vendulka. dív - ku na po - moc? Nuž, sta - rej se mi! Do - brou noc! Do - brou

Martinka. *più p* (odejde) **Vendulka.** *più p* (Tmí se) (sama)

v. noc! Do_brou noc! Do_brou noc! Do_brou noc! A

molto espress.

v. ty mé ro_bě, ted' již ná - le_žím, ted' již ná - - le - žím jen

Andante. (sedne a kolébá) **Národní píseň.** *p*

v. to - bě! Ha - jej, můj

v. an - díl - ku. ha - jej a spi, ma - ti - čka ko - lé - bá

v. dě - tá - tko svy, ha - jej, da - dej, ny - nej

v. ma - lej! ma - ti - čka ko - lé - bá dě - řá - tko svy!

v. ha - jej, da - dej! ny - nej, ma - lej! ma - ti - čka

sempre pp *rall.*

v. ko - lé - bá! Ach, ma - ti - čka ti v hro - bě spi! Co

(vzruší se)

pp *p* *pp*

v. jen ten Lu - káš my - slí? Vřak on se smí - ří! Začnu

Andante. (Měsíc vychází)

p *dolce*

v. jinou! Le - tě - la bě - loun - cá ho - lu - bi - čka

(kolébá)

dolce *dolce*

v. po - tka - la bo - ží - ho an - dě - lí - čka, Du - še ztě - la,

v. kam si chtě - la? Chtě - la jsem do - le - tět do ne - bí - čka,

v. *rall.* chtě - la jsem do - le - tět do ne - bí - čka!

v. *un pochetino animato* Do - leť si, du - šin - ko, až do ne - be,

v. já pů - jdu k dě - řá - tku mí - sto te - be, tam je zlí - bám,

molto rall. e dim.

V. u - ko - lí - bám, lí - bá tě na - sto - krát tvá ma - ti - čka,

molto rall. e dim.

rit. (opřena o kolébku usne)

V. lí - bá tě na - sto - krát tvá ma - ti - čka!

pp rit. e smorz.

Výstup 8.

Barče vřehne. Později Lukáš, čtyři děvčata a hudebníci. Vendulka dřímá.

Allegro moderato alla Polka.

8.....

Barče (chodí po světlici rozžlobena).

8.....

Ja - ká han - ba, ce - lá ves ji - stě tam se shlukne

(u Vendulky)

B. dnes, ja - ká han - ba! Tu spí a

(zahrozí pěstmi proti oknu)

B. ne - vi, co ji jest: že zha - no - bi - li je - jí čest!

B. Ty tam, ty mi to zod - povíš!

B. Co... to? vždyť zní to blíž a blíž!

poco a poco cresc.
trem.

B. Už jdou, už

cresc. *cresc.* *sf*

(děvčata a hudebníci objeví se za oknem) **Vendulka** (vyskočí a hledí ven).

B. jdou, už jdou! Ha! Kde to jsem, kde to jsem!

sf *sf* *p*

Tempo di Polka, ma moderato.

Lukáš (točí se střídavě s tančícími děvčaty a zvedá je do povětří).

Hraj - te mi tu nej - skoč - něj - ší, hraj - te hod - ně ve - se - lou! Za hu - bi - čku

(do okna)
L. u - při - mněj - ší nech si už svou ky - se - lou! Hraj - te mi až do půl - no - ci,

(do okna)
L. hraj - te mi až do rá - na, má - lo ml - sky na o - vo - ci, na - jdu - li v něm

Vendulka. Barče. Vendulka.
Co vidím! Já zaň se sty - dí! Tak tupit

L. sršá - na!

v. **Barče.** **Vendulka.**

mne! A dát si k to - mu hrát! Ne, to by nemož,

8.....

v. **Barče (zlostně chce ven).** **Vendulka (zdrží ji).**

kdyby měl mě rád! Do - jdu si naň! To - ho se

cresc. *ffz p* trem. *sfz p*

v. **Barče.** **Vendulka.**

chraň! Ten nestou - dný! Ty hol - ky s ním! To mně!

v. **Barče.**

Ach ta - cá han - ba! Ne - lze mi tu žít!

Kěž mu to splatit smím!

8.....

ff *sfz*

(otevře truhlu a váže si raneček)

V. *sf*
ne_lze mi tu žít! Pryč musím, pryč od_tud, pryč!

sf *sfz* *sf* *sfz*

Tempo I.

Barče (zavře truhlu a chce jí bráti raneček). Lukáš (jako dřívě).

Co to má být? Všu.dy děv_čat ja_ ko kví_tí, pý_cha jest mi

sfz *p*

L. (do okna)

na posměch; kte_rá řek_ne: nech mě bý_tí, já jí na to: ty mě nech.

f *sfz* *sf* *p* *f* *sfz*

L. Blázním_ li se po hu_bič_ce, o_ na řek_ne: za měsíc;

p *sf* *p* *f* *sfz* *sf* *p* *f* *sfz*

L. (Lukáš za oknem zvedne jednu z dívek)

na vzdory však Ven_du lič_ ce do_ sta_nu jich na ti_síc!

p *sf* *p* *f* *sfz* *sf*

Výstup 9.

V okamžení, když Lukáš dívku libá, vystoupí Tomeš a sbor za oknem

Vendulka (sklesne plačíc na truhlu na svůj raneček).

Ach!

Tomeš (chytí Lukáše za rameno).

Styd' se, han - ba to i

sff *dim. trem. al* *pp*

Lukáš.

Všu - dy děv - čat ja - ko kví - tí,

chlap - ci, kdy - by to - hle na - tro - pil, styd' se!

p *sff* *p* *sff* *p*

L. Pý - cha jest mi

T. již si ště - be - ta - jí vra - bci, Ven - dul - ku že's po - tu - pil!

sff *p* *sff* *p*

Barče.

f Žluč mi z to - ho ky - pí!

L. na po - směch!

T. Styd' se!

Soprani
Ženy. Ztre - stal je - ji pý - chu!

Alti
Sbor. Ztre - stal je - ji pý - chu!

Tenori
Muži. Tot' je vě - ru k smí - chu!

Bassi

Tot' je vě - ru k smí - chu! Ztre - stal je - ji

f cresc.

pý - chu! To - tě vě - ru k smí - chu, to - tě vě - - ru

pý - chu! To - tě vě - ru k smí - chu, to - tě vě - - ru

pý - chu! To - tě vě - ru k smí - chu, to - tě vě - - ru

pý - chu! To - tě vě - ru k smí - chu, to - tě vě - - ru

cresc.

sfz

Barče.

Lukáš. *f* Žluč mi z to - ho ky - pí! *f* Žluč mi z to - ho

Pý - cha jest mi na po - směch!

Tomeš. *f* Han - ba to i

ff k smí - - - - - chu, ztre - stal je - ji pý - - - - - chu,

ff k smí - - - - - chu, ztre - stal je - ji pý - - - - - chu,

ff k smí - - - - - chu, ztre - stal je - ji pý - - - - - chu,

ff k smí - - - - - chu, ztre - stal je - ji pý - - - - - chu,

B. ky - pí! *f* Žluč mi z to - ho ky - pí!

T. chlap - ci, kdy - by to - hle na - tro - pil!

to - tě vě - ru k smí - - - - - chu, ztre - stal, ztre - stal je - ji pý - chu, to - tě, to - tě

to - tě vě - ru k smí - - - - - chu, ztre - stal, ztre - stal je - ji pý - chu, to - tě, to - tě

to - tě vě - ru k smí - - - - - chu, ztre - stal, ztre - stal je - ji pý - chu, to - tě, to - tě

to - tě vě - ru k smí - - - - - chu, ztre - stal, ztre - stal je - ji pý - chu, to - tě, to - tě

B. *ff* Lukáš. Dám ti,
Pýcha jest mi na po-směch.

T. *ff* Styd' se! Styd' se!

fff
vě-ru k smí-ču, to-tě vě-ru, to-tě vě-ru k smí-ču!
vě-ru k smí-ču, to-tě vě-ru, to-tě vě-ru k smí-ču!
vě-ru k smí-ču, to-tě vě-ru, to-tě vě-ru k smí-ču!
vě-ru k smí-ču, to-tě vě-ru, to-tě vě-ru k smí-ču!

8. *fff* *sfz trem.*

B. *sf* dám ti za tvé vtipy! (odběhne za nimi)

T. Styd' se!

(Všickni za oknem se hrnou pryč.)

8. *sfz dim.* *al.* *pp*

Moderato assai.

Vendulka (sama).

Již ko-nec mi-lo - vá - ní!

dolce

molto espressivo

Jsem bí - dna do sko - ná - ní!

dolciss.

pp trem.

Tempo I.

V. *pp* *cresc.*

Pryč, pryč han-ba pá- li,

V. *f*

a lá-ska šá - lí!

V. *sf.* *sf.* (Vendulka vezme raneček a rychle odkvapí.)

Pryč! Pryč! (Opona dolů.)

sfz *sfz* *fff*

V. *fff* *fff* *fff*

JEDNÁNÍ II.

Hustý les. V pozadí příkrá stráň, na níž stojí vysoké kmeny. V pravo více ku předu návrší porostlé mlázím, pod ním napřed ve skále studánka; mezi návrším a zadní stráni úžlabina. Vlevo jednotlivá pomíšená skaliska a křoviny.

Allegro con fuoco.

Piano.

The musical score is written for piano and consists of five systems. Each system contains a treble staff and a bass staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The tempo is marked 'Allegro con fuoco'. The score includes various dynamics such as *ff*, *sf*, and *pp trem.*, along with articulation marks like accents and slurs. The music features a mix of rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests.

8.....

ff *f*

8.....

sfz *f* *sf cresc.* *f*

8.....

sfz *sfz* *sf* *sfz* *sfz* *p dim.*

Assai moderato.
dolce

pp

molto espressivo

Lento.

pp *p dolce* *rall.*

Allegro.

First system of musical notation, measures 1-4. The piece is in G major (one sharp) and 2/4 time. The first measure starts with a piano (*p*) dynamic. The second measure begins with a crescendo (*cresc.*). The right hand features a melodic line with slurs and accents, while the left hand provides a rhythmic accompaniment. A first ending bracket with a repeat sign and the number '8' spans measures 3 and 4.

Second system of musical notation, measures 5-8. The right hand continues with slurred eighth notes, marked with a fortissimo tremolo (*ff trem.*) in the first measure. The left hand has a steady eighth-note accompaniment. A first ending bracket with a repeat sign and the number '8' spans measures 7 and 8.

Third system of musical notation, measures 9-12. The right hand features a fortissimo (*ffz*) dynamic. The left hand continues with eighth-note accompaniment. A first ending bracket with a repeat sign and the number '8' spans measures 11 and 12.

Fourth system of musical notation, measures 13-16. The right hand continues with slurred eighth notes, marked with fortissimo (*ff*). The left hand has a steady eighth-note accompaniment. A first ending bracket with a repeat sign and the number '8' spans measures 15 and 16.

Fifth system of musical notation, measures 17-20. The right hand begins with a decrescendo (*dim.*). The left hand continues with eighth-note accompaniment. The system concludes with a piano (*p*) dynamic and a tremolo (*trem.*) in the right hand.

Sixth system of musical notation, measures 21-24. The piece concludes with a decrescendo (*pp*) dynamic. The right hand features a melodic line with slurs, and the left hand has a steady eighth-note accompaniment. The system ends with a final cadence in G major.

poco a poco allargando

Výstup 1.

Matouš, pak pašíři. Jest nehlubší noc. Matouš s bambítkou v ruce a s balíkem pod paží vystoupí náhle na výši stráně v pozadí, byv uschován za kmenem. Ohlíží se bystře tmou kolkolem.

Listesso tempo ma più moderato.

pp
p ma bene marcato

Corno (Opona vzhůru)
non pressando
simile

Clar. *p*

Matouš (obrábí se zpět, tajemně a přitlumeně).

p
Jen dál! Vti.chu
Tenor. (v dálce) *p*
Pašíři. Jen dál!
Bass. (v dálce) *p* (zadnější)
Jen dál! Jen dál!
pp

(Odtud Matouš sestupuje mezi stromovím zvolna se stráně směrem klikatým, za ním toutéž čarou pašíři přicházejíce vždy na několik kroků od sebe: všickni nesou balíky neb rance a jsou ozbrojeni holemi, sekerami a.t.d.)

Mš.

hlu-bo-kém, kro-čej za kro-kem, po-zor nej - vět-ší, jsme-li v bez-pe-či.

(Pašíři krácejí velmi zvolna a opatrně.)

(tajemně)

V ti-chu

Mš.

(tajemně) *pp*

V ti-chu hlu-bo-kém kro-čej za kro-kem po-zor nej - vět-

hlu-bo-kém kro-čej za kro-kem, po-zor nej - vět-ší, jsme-li

(Matouš v půli výše stráně, ohlíží se)

Mš.

Jen dál!

(v prostředí)

ší, jsme-li v bez-pe-či!

Jen dál!

(přední) *p* (v zadu) *p*

v bez-pe-či! Jen dál! Jen

sempre p

(opět na pochodu, tajemně)

Mš.

Nik-de zá-hu-by! Ny-ní pod du-by, vý-mol ve-de vás, vpra-vo

dál!

(opět na pochodu)

sempre p

simile

Mš.

ze-je sráz!

(tajemně)

Nik-de zá-hu-by, ny-ní pod du-by, vý-mol

Nik-de zá-hu-by, ny-ní pod du-by, vý-mol

Corno

Mš.

vý-mol ve-de nás, vpra-vo ze-je sráz!

ve-de nás, vpra-vo ze-je sráz!

pp

Viol.

pp

(blízko úpatí stráně ohlíží se)

(Matouš a pašíři sestupují)

Mš. *p.* *o.*

Jen dál!

(Pašíři po celé klikaté čáře na stráni)

Zvolna

(další)

Jen dál!

(nejzazší)

(Jiní vystupují teprve po

Jen dál!

p.

p.

simile

Mš.

níž a níž zde jsme ce-sty bliž, je-mně po me-chu,

Zvol-na níž a níž, zde jsme ce-sty bliž, je-mně

(kolena, po pás at.d.)

Zvol-na níž a níž, zde jsme ce-sty bliž, je-mně

Mš.

zti-cha, bez de-chu!

Jen

po me-chu, zti-cha, bez de-chu!

(za Matoušem již pode stráni)

po me-chu, zti-cha, bez de-chu!

pp

pp

Mš. *p.* dál! *pp* (co nejtišeji) Z ti - cha

(dávají se pochod) *p* Jen dál! (Jini již poslední na klikaté cestě na stráni.)
pp Jen dál! Jen dál!

pp *sim.* *pp* *pp*

Mš. bez de - chu! *pp* (co nejtišeji) Z ti - cha bez de - chu!
pp Z ti - cha bez de - chu!
pp Z ti - cha bez de - chu!

pp Z ti - cha bez de - chu!
pp Z ti - cha bez de - chu!

pp *dim.* *pp*

Matouš zahvízdá na píšťalku napodobující ptačí hlas a zmizí za skálou u studánky; v témž okamžení náhle zmizí pašíři na stráni za kmemy a dole do úžlabiny v pravo i za křoviny a skaliska v levo.

(zastaví) *p* (naslouchá)

Mš. Stůj!

(všickni stojí)

(Matouš na píšťalu.) *p* (Ozvěna)

Výstup 2.

V témž okamžiku vystoupí z levého popředí Lukáš.

Allegro con fuoco.

Lukáš (s rozervanosti) *ff*

Ja — ne.šťast.

L. nik, ja — ne.šťast. nik! Tot' Ven.dul.ce, tot'

L. za věr.nost' můj dik? a proč?

L. že prá - la mr - tvé v hro - bě klid! vždyť byl to

p *dolce* *dolce* *sf* *p*

Più mosso.

L. zbožný, do-brý, sva-tý cit, a zpur-nost' mo-je zpozdi-lá,

sfz trem. p cresc.

L. to zla-té srd-ce ra-ni-la!

ff *Andante amoroso.*

sfz cresc. riten. ff

L. Kdybych vě-děl, jak svou vi-nu smýt, žhavým oh-něm

mf (Vroucně)

sf dim. p

L. chtěl bych za to jít! Kdybych vě-děl, jak svou vi-nu

molto espressivo

L. smýt, žha-vým oh-něm chtěl bych za to jít!

Poco più moto.

L. Ho - ry ob - měk - ěl bych sl - za - mi, hvězdy při - mo - dlil bych

L. ku ze - mi, Kdy - by o mém ža - lu zvě - dě - la, žal -

più f

più f

L. snad u - smí - ři - hněv an - dě - la!

poco allargando

poco allargando

a tempo

molto cresc.

A

L. má du - še z rá - je vy - hna - ná po - zná snad, že přeč mě rá - da

sfz

p

molto cresc.

f

L. má, mě rá - da má, že přeč mě rá - da má, a má

accel.

f

sfz

accel.

L. *cresc.* *ritard.*

du - še z rá - je vy - hna - ná po - zná snad, že přeč mě

L. *ff allargando*

rá - da má, že přeč mě rá - da

L. *ff sf*

má!

L. *ff trem.*

Allegro con fuoco.

L. *f* **Meno allegro.** **Molto moderato.**

Ne! Tak jsem ji po - tu - pil, han - by na ni na - ku pil,

Più allegro.

L. *più f*

od - pu - ště - ní mož - no ne - ní, mar - ně ho - ru - ji, a

L. *sf*

lkám, mar - ně ho - ru - ji a lkám,

L. *ff*

na - vždy za - vr - žen a sám!

(Zamyslí se beznadějně opřen o skálu u studánky.)

Výstup 3.

Z levé strany vystoupí Tomeš, upachtěn a ustrašen, hmatá je po tmě před sebou a hledá si cestu mezi skalisky.

Allegro non troppo. *cresc. poco acceler.*

pp

riten. poco rall. cresc. acceler.

dim. dim.

Tomeš *mf*

Ten mě prohnal! zmizel ja-ko duch, mar-ně

cresc.

(Zastaví se pátraje kolem, pak s úzkostí:)

T. na - pí - nám i zrak i sluch, já mu je - ště vá - dou při - tí - - žil,

sfz p trem. sfz p p

T. jest-li si teď ně-jak u - blí - - žil! Hu! mě mrazí

sfz p p sfz p

T. ja - ko vr - bá - ši! Ho - chu! Ho - chu!

cresc.

T. Jsi tu, Lu - ká - ši? Kdo zde? Tom - ši, kde's ty se tu vzal?

sf *ff-sf*

Tomeš (s velkým ulehčením). Lukáš

Ach! Duch každý Ho - spo - di - na chval! Ty's mi bě - hy na - táh'! Proč pak jsi mi

sf *sfz*

L. Tomeš

v pa - tách? I - nu pro - to, mi - lý bra - chu, že jsem o to - bě byl

p *sfz*

T. Lukáš

vstrachu. Ach Tom - ši, kdy - by špa - tný svět pak Ven - - dul - ce to

sf *p*

L. *f*

ne - vy - čet, já, já bych si hla - vu sra - zil hned! Snad by's mi ně - co

T. *Lento.*

ne - vy - ved'? Ach Tom - ši, ach Tom - ši, jak jsem ne - šťasten!

Tomeš *Lukaš*

Nu je - ště ne - ní soud - ný den! Jsem ztěch, co jsou již

L. *f p* *sfz*

od - sou - ze - ni, já nesmím dou - fat v od - pu - ště - ní!

Moderato.

Tomeš

Jen od - pros ji, ty blá - ho - v ý, však u - vi - díš, jak od - po - ví,

T. že za tu bouřku ce - ličkou dá od - pust - ky hned shu - bičkou.

T. Jen od - pros ji, ty blá - ho - v ý, však u - vi - díš, jak od - po - ví.

Lukáš *f*
 Ó — je - jí po - tu - pe - ná čest si žá - dá ne - ú - pros - n ý trest!

Tomeš
 Jen od - pros ji, ty blá - ho - v ý, však u - vi - díš, jak od - po - ví

Lukáš *mf*

Ó je - jí po - tu - pe - ná čest si žá - dá
že za tu bouřku ce - ličkou, dá od - pust - ky hned s hu - bičkou.

ne - ú - prosný trest! Vždyť
Jen odpros ji, ty blá - ho - vý, však u - vi - díš, jak od - po - ví.

před lid - mi to vše jsem na - tro - pil, ví ce - lá ves,
8.....

Tomeš
jak jsem ji po - tu - pil. Hm, ce - lá ves! Nuž

T. (přistoupí k Lukáši)

te - dy věz! Hněv za - stavíš,

cresc. *f* *p*

T. (Matouš vykukuje za skalou a poslouchá.)

vše na - pravíš, ty pozveš dvě tři soused - ky a dva tři muže za svěd - ky, pozveš

T. Lukáš

za svědky. Hněv za - stavím, vše na - pravím, já po - zvu dvě tři

f *tr* *fz* *p*

L. sou - sed - ky a dva tři mu - že za svěd - ky, po - zvu za svěd - ky.

f

Tomeš

Ať se též do - zví ce - lá ves, jak od - pro - síš — ji je - ště dnes.

p

Lukáš

At se též do-zví ce-lá ves, jak od-pro-sím ji je-ště dnes.

L. Tomeš

Hněv za-sta-vím, vše na-pravím, já
Hněv za-sta-víš, vše na-praviš, ty po-zveš dvě tři

L. T.

po-zvu dvě tři sou-sed-ky a dva tři mu-že za svěd-ky, za svěd-ky,
sou-sed-ky a dva tři mu-že za svěd-ky, po-zveš za svěd-ky,

L. T.

at se též do-zví ce-lá ves, jak od-pro-sím

L. *f* *>*
 sím — ji je-ště dnes, jak od-pro-sím ji je-ště dnes!

T. *f*
 — ji je-ště dnes, jak od-pro-síš — ji je-ště dnes! A

L. *f*
 A Ven - - - - - dul-ka!

T. *espress.*
 Ven - dul-ka! Vždyť má tě rá - - -

L. *espress.*
 Vždyť má mě rá - - - da! ta

T. *espress.*
 - da, ta od - pu - stí ti nej - ra - děj, ta

L. od - pu - stí mi nej - ra - děj

T. od - pu - stí ti nej - ra - děj a co tvé srd - ce zlá - sky žá - - dá,

dolce

più p

L. a co mé srd - ce zlá - sky žá - - dá,

T. to zlá - sky dá, to zlá - sky dá.

cresc.

pp

cresc.

L. to zlá - sky dá, to zlá - sky dá. Nuž dí - ky měj!

T. Tu ví - ru měj, tu ví - - ru měj a

f *ma tranquillo*

più p

L. a co mé srd - ce zlá - sky žá - dá,

T. co tvé srd - ce zlá - sky žá - dá, to zlá - sky dá, tu

L. to zlá - sky dá. *dolce* Nuž dí - ky měj, *f* nuž dí - ky

T. ví - - - ru měj! *dolce* Tu ví - ru měj, *f* tu ví - ru

Più mosso.

L. měj! _____

T. měj! _____

Più mosso.

p *cresc. molto* 8.....

L. *f* > Hněv za - stavím, vše

T. *f* > Hněv za - stavíš, vše na - pravíš,

8. *tr* *sfz* *p*

L. na - pravím!

T. *cresc.* *f* hned zá - hy zrá - na te - dy si do - jdem pro sou - se - dy, zdar do - pro - vá - zej

8. *cresc.* *f*

L. *f* *cresc.* Hned zá - hy zrá - na te - dy si do - jdem pro sou - se - dy, zdar do - pro - vá - zej

T. nás!

8. *sf* *p* *cresc.*

L. *cresc.*
 nás, zdar do - pro - vá - - zej nás, do - pro - vá - zej

T.
 Hned zá - hy zrá - na te - ty si do - jdem pro sou - se - dy, zdar do - pro - vá - zej

p *cresc.*

L. *ff*
 nás, zdar do - pro - vá - zej nás, zdar do - pro - vá - zej

T. *ff*
 nás, zdar do - pro - vá - zej nás, zdar do - pro - vá - zej

ff *sfz*

L. nás! (Oba odejdou v levo.)

T. nás!

sf *ff*

Výstup 4.

Matouš, pašíři.

(Matouš ostražitě vystoupí od studánky a pátrá chvíli, pak šeptem:)

Matouš

Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha

Mš. máš Lu-ká-ši stou lá - - skou kříž! Chtěl bych to slyšet, jak ji

Mš. (založí ruce a směje se tiše pátraje)
od-prosíš! Už vzdá - le-ni jsou dosti a

Tempo I.

Mš. pak, ti mají věc ji-nou na sta-ro sti!

Mš.

p Jen dál! *p* Spěšte poslední!

Tenori. (na stráni) *p* Spěšte poslední!

(mžikem ze skrybí vystoupí) Pašíři. Bassi I. (pod stráni) *p* Jen dál! Spěšte

Bassi II. (v zadu) (Sestupují) *p* Jen dál!

p *simile*

Mš.

p Již se ro-zední *p* dá-le ka-ždý sám! dá - - le každý

p Již se ro-ze-dní! dá - le ka-ždý sám!

po-slední! dá - le ka-ždý sám!

p Již se ro-ze-dní! dá - - le ka-ždý sám!

Mš.

sám! šťastnou ce-stu vám! Jen dál!

šťastnou ce-stu vám! Jen

šťastnou ce-stu vám!

šťastnou ce-stu vám!

dá - - le každý sám!

Mš.

Jen dál!

dál! Jen dál!

Jen dál! Jen dál!

Jen dál!

(Všickni odešli kromě Matouše.)

Più Allegro.

Mš. (sám) *p*

Tma říd - ne už, ba ú - svit na - stá - vá. Což Martinka dnes o - tá - lí?

Mš.

vždy přec tu bý - vá v čas!

Mš.

Slyš kroky! Kdož to as?

Výstup 5.

Pravým popředím vystoupí Martinka s nši a Vendulka, pak Matouš.

Matouš

Dvějsou to postavy, tož pozor!

trem.
pp

Vendulka (zaražena). Martinka.

Jak temný les! Má roz.mi.lá, ty's ma.lou rozkoš vo.li.

Vendulka (úzkostlivě se k ní přituli).

la, že's ke mně z do.mu u.te.kla. Ha, slyšte!

Martinka. (naslouchá) Meno Allegro. Vendulka.

Jak's mě u.lekla! Co jest? Ó jak to

su.mí, jak to stená jak pod hu.čím mořem! Jak ve mně du.še

v. o - pu - ště - ná si za - plaka - la ho - rem. Ó nejhrůzněj - ší

v. sa - motou chei bloudit se svou tesknotou než je - ho lá - sky

v. zbave - ná, žít je - ho bliž, já zra - ze - ná, než je - ho lá - sky zbave - ná, žít je - ho

v. bliž, já zra - ze - ná! Již u - tiš se, jsme na místě!

Martinka.

(opatrně naslouchá, pak zahvízdá na píšťalku podobně jako Matouš, jehož píšťalka jí za chvíli odpoví)

(Matouš na píšťalku.)

(Ozvěna)

Martinka (vezme Vendulku za ruku a jde s ní podle návrší na pravé straně; na zatáčce náhle vykročí proti nim Matouš).

Již če.ká!

Vendulka (uleknuta odskočí).

Ach!

Martinka (káravě). (zadrží Matoušovi ruku)

Matouš (bambítkou proti Vendulce). Bud' zti - cha! Toť po - mocni - ce má

Kdo to?

M. jest prv - ně v noci v lese, a pro - to zdě - še - ná se vše - cka

Matouš (k Vendulce).

M. strachem tře - se! Až ví - ce - krát to zkusíš, pak u - vy - knou - ti

f *risoluto* (podává jí ruku)

Mš. musíš, svou ru-ku na to dám! Kdo jsi?

Meno Allegro.

Mš. Ach, já tě znám, ty's Vendulka! jak k tomu přichá-zíš, že k pa-šířům svou

Più Allegro. Vendulka.

Mš. te-tu prová - zíš? Chce dív-ku na po-moc, tož

poco a poco ritard. *cresc.*

V. jsem k ní přehla tu to noc, neb Lu-káš, věz-te, už mě ne-má rád, a na o-či mu ne-chci

V. vi - ce-krát!

Moderato.
Vendulka

Ó, jak jsem mo.hla vě - řit, blá - ho.vá, že on mě na vždy v srdci

Martinka.

Ó jak se marně trá - pí, blá.ho.vá,

Matouš.

Vždyť já to je - ště lé - pe

Moderato.
dolce

p

V. za - chová! Ó jak jsem mohla vě - řit, blá - ho.vá,

M. vím, že ji on v svém srdci za - chová! Ó jak se marně trá - pí

Mš. vím! Vždyť já to je - ště lé - pe vím!

p

V. že on mě na vždy v srdci za - cho.vá, *cresc.* že on mě na vždy v srdci

M. blá - ho.vá, vím, že i on, že i on v svém srd - ci

Mš.

cresc.

V. *p*
za - cho - vá! A byť mě tu - pil, hně - val na - stokrát,

M.
za - cho - vá! Byť roz - hně - val se na ni

Mš.
vždyť ja to je - ště lé - pe vím!

V. *espress.* *riten.* *f*
jen kdy - by měl mě tro - šku pře - ce rád, jen kdy - by měl mě tro - šku pře - ce

M.
na - sto - krát, — však sto - krát ví - ce, sto - krát ví - ce má ji sto - krát ví - ce má ji za to

Mš.

riten. *dim.*

V.
rád! Ó jak jsem mo - hla vě - řit, blá - ho - vá,

M.
rád! Ó jak se mar - ně trá - pí, blá - ho - vá,

Mš.
Vždyť já to je - ště lé - pe vím. Byť roz - hně - val se na ni

V. že on mě na vždy v srdci za-cho-vá, a byť mě tu-pil, hně-val
 M. vím, že ji ve svém srd-ci za-cho-vá, byť roz-hně-val se na ni
 Mš. na - stokrát, však stokrát ví - ce ma ji za to rád

V. na - stokrát, jen kdy-by měl mě tro-šku pře-ce rád, jak on, i
 M. na - stokrát, však sto-krát ví - ce má ji za to rád, byť lá-sky k němu
 Mš. byť lá - sky, k němu chtě-la pro-sta být, on do-ve-de, on do-ve-de ji

V. já chei lá - sky prosta být, i já chei lá - sky prosta být. a
 M. chtě-la prosta být, on do-ve-de ji za - se vy - do - být, on do-ve-de ji
 Mš. za - se vy-do-být, vždyť já to je - ště lé - pe vím, vždyť já to je - ště

V. po.kli.du své du.ši vy-do - být, své du - ši vy - do -

M. do.ve.de jí za.se vy-do - být, jí za - se vy - do -

Mš. lé - - - pe vím vždyť já to je - ště lé - pe

pp *rall.*

V. být!

M. být!

Mš. vím!

(Matouš odevzdává Martince opatrně svůj balík)

p

Matouš. Již jest blí - zko do sví.tá - ní, buď.te s bo.hem! Na shledá - ní!

Martinka.

p

Matouš (poodejde k levé straně; vesele pro sebe:)

Allegretto

Listesso tempo.

Ny-ní sta-rý do-brák

Mš.

Lu-ká - ši o Ven-dul-ce zprá - vu při - ná - ší!

(poskočí si, směje se)

pokradmu a odkvapí)

dim. *p dim.*

(Martinka zatím s pomocí Vendulčinou sundává nůši.)

pp *ppp* *tranquillo* *pp*

Výstup 6.

Vendulka, Martinka, později strážník.

(Svítání.)

pp *p* *cresc.*

8

f cresc. *ff*

Martinka.

mf

Ven.dulí - ťko! jak pak te.dy,

sfz dim. molto al pp

M.

lí - bí se ti za pa - ší - ři? je to a - si na - po - sle - dy,

Vendulka.

ff

ten váš hněv se br.zo smí - ři! Ni.kdy! Ni.kdy! Na to jsem již od - ho - dlá - na,

Martinka (odmitavě).

ne - chce se mi roz.mar.né - ho pá - na! O tom je - ště pro - mlu -

meno p

M. ví-me, až jen zbo-ží u-lo-ží-me! Vel-ká sic nám ce-sta ne-zbý - vá, a-le

(Vendulka se děsí.)

M. stráž — tu z rá-na cho-dí - vá. Což už na tě stráž-ník

Vendulka (s hrůzou.)

M. sá - há v poutech kvě-ze-ní tě vle-če? V poutech? k vě-ze-ní? —

Martinka (vyndavši z nůše plochý koš s hruškami).

M. Má dra-há, jen ať čas nám ne - u - te - če marným na - ším po - ví - dá - ním.

M. Hled', jak ji - sto - tu si chra - ním.

(dá balík do nůše)

M. zbo - ží na dno nů - šky, na vrch sa - mé

(vpusti koš s hruškami do nůše)

(pomáhá Vendulce, která bere na se nuši)

M. hru - šky. Ny - ní do - mů! Měj se

M. k to - mu! Ne tak zhurta pře - ce! Se - hni tro - chu

(Vendulka prohne se pod nůši.)

M. ple - cel Nů - ška hru - šek ně - co vá - - žil!

cresc.

Vendulka.

Bě - da! Ně - kdo jde, to stráž!

M. Tak! a ne - prozrad' se strá - žil!

rinfs sfz

Martinka.

At' se moudře za - chováš! Hlasně po - zdrav, kou - kni smě - le, zehytra

tranquillo

p

Molto moderato.

Strážník vystoupí.

M. zehytra zklameš ne - pří - te - le!

mf

Martinka (jde mu s Vendulkou, která se bojí, vstříc).

Strážník (dívá se na polekanou Vendulku).

Do-bré ji - tro, pa - ne! Toť jste žen-ské ran-né!

St. Jak se dě-vče zimou tře-se! Hru-šky sbí-ra-ly jste v le - se?

Martinka. Dal-to pán buh le - tos ú - ro - du! Hru-šky ro-stou mí-sto ža - lu - dů!

Strážník. Prá-si-lo se as, jak jste je trá - - sla! Martinka. Jsou snad moučné. Jsou vám ja - ko

Strážník. **Martinka (k Vendulce).**

M. z másla! Vě - ru že už na ně chou - tku mám! Se - hni pak se!

(k strážníkovi) **Strážník (omakává hrušky).** (Vendulka zděšena couvá, on za ní) **Martinka.**

M. Vy - ber - te si sám! Tvrdé! Měkčí bu - dou na dně! U - sy - pem těch vrchních

(odváže si zástěru a podá ji strážníkovi) (vezme s Vendulky nůši, a tváří se, jakoby byla těžká, chce strážníkovi sypat do zástěry)

M. sna - dně! Po - drž - te jen zá - stě - ru!

Strážník (rozpačitě, nevěda, co se zástěrou). **Martinka (nasype mu hrušek do zástěry, ze které se mu sypou na zem; strážník v nesnáziách točí se mezi hruškami).**

Však si z vrchních vy - be - ru! Když ty měkčí zdola chce - te!

M. (hněvivě) (sbírá) (Strážník chce prostrít zástěru, při čemž vysype z ní

Takhle mi je rozšla-pe-te! Proč ten fěr-toch ne-pro-stře-te!

všecky hrušky) Martinka.

Teď mi

M. (sbírá) Strážník (sbírá hrušky, které mu zase z rukou padají). (vezme několik)

sbí - - - rat po-mů-že-te! Zpropa-de-ně! Ty jsou

St. (dá jí peníz) (mrzutě odkvapí)

měkké do-sti; jsem vám dlu-žen, mám _____ jich do sy-to-sti!

cresc.

Vendulka (třesouc se sbírá hrušky)

p
Strachem je-ště

Martinka (káravě).

V.
zmí - rám, so-tva smysly sbí - rám! Ne-ní zle, kdy stráž - ník

Vendulka (s hrůzou).

M.
hlou-pý je - ště od nás — hru-šky kou - pí! Ja-ké po-my-šle-ní: při-jít

Martinka (rozhořleně)

V.
do vě - ze - ní! Ji - nak u pa - ší - řů vle - se

marcato

M. *Moderato.*

ji - nak do - ma u mi - lé - ho: pro - to pra - vim: usmíř - te se, usmíř - te se,

M. *Vendulka (rozhorleně)*

hu - bi - čka nic ne - ní zlé - ho! Ni - kdy se ta - ká vi - na

V. *allegro*

ne - od - pá - še, na - vždy jsem za - ne - vě - la na Lu - cá - še!

M. *Martinka.*

Hu - bi - čka jest tak těž - kou

M. *Vendulka.*

vi - nou? Hu - bi - čka, ba, když lí bal ji - nou!

Moderato quasi Andantina.

Martinka.

mp

Do - bře ti u - ka - zal, co skry - to v mu - ži, vládnout chce že - nou, jež

Vendulka. *mp* *più animato*

M.

sr - dce mu dá. Do - bře mi u - ká - zal, co skry - to v mu - ži,

Tempo I.
Martinka.

V.

vládnout chce že - nou, jež sr - dce mu dá. Spí - še by na - le - zla

Vendulka.

M.

Spí - še by na - le - zla bez tr - ni rů - - ži, bez pý - chy mu - že však
bez tr - ni řu - - ži, bez pý - chy mu - že však ne - vy - hle - dá!

V. ne - vy - hle - dá!

M. Do - bře ti u - ká - zal, co skry - to v mu - ži, vlá - dnout chce že - nou, jež

Più animato.

V. Do - bře mi u - ká - zal, co skry - to v mu - ži,

M. sr - dce mu dá!

Tempo I.

V. vlá - dnout chce že - nou, jež sr - dce mu dá! Po - kor - ně

M. Po - kor - ně sklá - nět se

V.
skla-nět se, ne_chci se u - čit, jak by můj král byl, mu po - vol - na

M.
mu - síš se u - čit, jak by tvůj král byl, mu po - vol - na být;

V.
být; chce - li mě pro pou - hou hu - bi - čku mu - čit, těž - ko a

M.
chceš - li jej pro pou - hou hu - bi - čku mu - čit, těž - ko a hoř - ko s ním

V.
hoř - ko s ním by - lo by žít!

M.
by - lo by žít! Do - bre ti u - cá - zal, co skry - to v mu - ži,

V. *f* Do - bře mi u - ká - zal

M. vlá - dnout chce že - nou, jež sr - dce mu dá. *f* Do - bře ti u - ká - zal

V. co skry - to v mu - ži, vlá - dnout chce že - nou, jež sr - dce mu dá!

M. co skry - to v mu - ži, vlá - dnout chce že - nou, jež sr - dce mu dá!

Vendulka.

M. Bez ně - ho v svě - tě však ne - ob - sto - jíš! Nechci ho vi - dět, vše od - by - to již!

Martinka.

Poddej se, vždyť - ho pře - c rá - da máš - - - - - tře - ba se k to - mu

(Vendulka odpiravě se bráníe domluvě Martinčině utíká na návrší v pravo.)

M. *cresc.*
 ne - - při - - - znaš! V ná - - ru-čí je ho již

M. *f* *cresc.*
 v duchu tě vi-dím! Nikdy! Ó já ho ne - - ná - - - vi

V. *Più mosso.* (odkvapí)
 8 *dim!*

sf *sf* *sf* *sf* *sf* *sf* *sf* *sf* *cresc.*

8 *sfz* *sfz* *sfz*

Proměna.

Výstup 7.

Barče.

Jitro. V pozadí hustý les. V levo porostlé navrší, v pravo pod lesem Martinčina chatrč, při ní zahrádka s plotem.

Moderato.

The piano introduction consists of four systems of music. The first system is marked *Moderato* and features a treble clef with a key signature of three sharps (F#, C#, G#) and a 3/4 time signature. The bass clef accompaniment is in the same key signature and time signature. The music includes dynamic markings *ff*, *sf*, and *sf*. The second system continues the piano introduction with dynamic markings *sf* and *p*. The third system features a *cresc.* marking and ends with a *f* dynamic. The fourth system is the vocal entry, starting with the vocal line in the treble clef and piano accompaniment in the bass clef. The vocal line includes the lyrics: "Ó ne-dýchám, jak pos-pí-chám! Vendulko, Martinko," and "(hřmotí na dvěře a okno)". The piano accompaniment includes dynamic markings *sfz*, *ff*, and *sf*. The fifth system continues the vocal entry with the lyrics: "slyš-te mě, kde jste? Do-brou mám no-vi-nu, honem ji" and "(hřmotí)". The piano accompaniment includes dynamic markings *ff* and *sf*.

Barče.

Ó ne-dýchám, jak pos-pí-chám! Vendulko, Martinko,

(hřmotí na dvěře a okno)

slyš-te mě, kde jste? Do-brou mám no-vi-nu, honem ji

(hřmotí)

B. *(hřmotí)* věz - te! *f* Ma - touš mi po - vě - děl

B. Do - brý ten Ma - tou - šek, od - plat' mu pán - bůh sám, od - plat' mu pán - bůh

B. sám, ach, to je zla - tou - šek *(hledí přes plot)* *f* Vendulko! Martinko!

B. *p* Doma jich ne - ní! *f* Šly a - si do le - sa! Vendulko! a - ni pohádky!
Ozvěna. *pp* Vendulko!

(volá)

B. *f* Mar - tin - ko! *p* A - ni pa - má - tky! Jdu jim v - tříc!

Ozvěna.

Mar - tin - ko!

B. *f* Ne, mohla bych je minout; *p* chci zde od - po - ě - nou! (sedne ale zas hned vyskočí) A - le jak se

Andante.

B. *f* do - čekám? *p* Mou dra - hou Ven - dul - ku Lu - káš mi od - pro - si;

B. *Andante.* jak se ty u - přimné o - ěi jim za - ro - sí!

dolce
tr
m. s.

B. *p* *3* *f*

den! z trá.vy kví - tek ran.ný vstal ji - tra zá - - ři po - lí - ben, aj,

B. *p* *f* *sf* *3*

po - lí - ben, Já - sej, zpí - vej, já - - sej, skři.ván - ku, poz - drav rů - že,

B. *3* *tr* *3* *3* *3*

pozdrav rů - že včervánku; já - sej, zpí - vej, já - sej, zpí - vej, já - - - sej,

B. *ff* *3* *3* *3* *sf*

já - - - sej!

B.

Vstá - vej, vstá - vej, krá - sné sluné - ěko, aj, slu - né -

B.

ěko, pán - bůh brá - ny zo - tví - ral v ne - bes kraj a

B.

vsr - dé - ěko, aj, vsr - dé - ěko! Jak by rá - do vzlétlo hned, jak by vzlétlo

B.

zpi - vat zá - řit vši - rý svět, zpi - vat, zá - řit, zpi - - vat, zá - řit vši - rý svět,

B. *sf* zá - řit, zá - řit!

B. (ohledne se v pravo) Hle

B. Matouš! Lu-káš! a náš ho_spo-dář!

Výstup 8.

Okolo plotu přichází Matouš s Lukášem, otec s Tomšem, sousedé a sousedky.

Allegro moderato.
poco marc.

Matouš. *mf* Zdeť Mar-tin-čí-no při-stře - ší, a Ven-dul-ka s ní

Mš. **Lukáš.** *mf* **Tomeš.** *f*

pre - bý - vá Ach, v ho - ři zde se u - kry - vá. Ó však se ste - bou

T. **Barče.** *f*

po - tě - ší! Kež při - jde jen! Kež při - jde jen! Jsou kde - si, snad

B. *f* *3*

v no - ci za - šly v le - syl!

Sbor. Nu však se do - čeká - me, vždyť brzy

Nu však se do - čeká - me, vždyť brzy

po - zná - me, když ko - sou na ká - men, zda - li se ne - zlá - me.

po - zná - me, když ko - sou na ká - men, zda - li se ne - zlá - me.

Otec.

Co tu vzdo_rů ma_li_cher_ných, co tu spo_rů, hří_chů čer_ných, co tu vzdo_rů ma_li_cher_ných,

co tu spo_rů, hří_chů čer_ných! Zblíz_ko_sti své bo_hu vzda_né vy_hnal bych ty

spur_né dě_ti, kdy_by's ne_ve_lel, o Pa_ne, pro_vi_nil_cům od_pou_

Lukáš (skroušeně).

Dům váš jsem tak bí_dně zha_nil, ot_covské vám srd_ce

ště_ti.

L.

ra-nil, měj-te se-mnou sli-to-vá-ní! Hled'te, dal se-na-po-ká-ní!

Otec.

A-no, a-no od-pou-štím ti, ho-chu, a-bych měl už-kli-du

Moderato.

trochu! Ó co pro ten hří-šnýsvět musím sná-

-šet to-lik let, když se dce-ra zpo-zdi-lá svět-skou lá-skou sou-ži-la

dům mi ná-řkem bou-ři-la a to vše-cko pro Lu-ká-še, a to vše-cko

0. pro Lu - cá - - še! Co však teď se, co však teď se,

Allegro comodo.

0. co však teď se na mně pá - še! Du - ši svou mám ne - po - ko - jit,

0. ná - mlu - vy a sva - tbu stro - jit, pod ok - ny mám rá - dě - ní, bří - nká - ní a tan - če - ní,

0. a v tom Ba - by - lo - nu světském v do - mě ko - lěb - ku i s děckem, kři - če - lo to ce - lou noc!

0. Bo - že, - při - spěj - na - po - moc! Pak mám slé - zat ho - ry,

0. a - bych ro - vnal spo - ry, od - pust', Bo - že pro hu - bi - čku!

0. A - no, a - no! od - pou - štím ti, ho - chu, a - bych

0. měl už - kli - du - tro - chu: vždyť už - sná - ším ja - ko mu - če - ník, vždyť už

espress.

0. sná - ším - ja - ko mu - če - ník, smiř ji, smiř ji, a já

0. řek - nu: bo - hu dík, bo - hu dík: a já řek - nu bo - hu

dolce

cresc.

0.

dík!

Sopr. *ff* *s*
 Alt. Nu však se do - čeká - me, vzdyt' brzy po - zná - me, když ko - sou
 Sbor. Ten. *ff* *s*
 Bassi. Nu však se do - čeká - me, vzdyt' brzy po - zná - me, když ko - sou

Più moto. *s*

Tomeš (předstoupí k otcí).

Což jsme u - mlu - vi - li ja - ko mu - ži,
 na ká - men, zda - li se ne - zlá - me!
 na ká - men, zda - li se ne - zlá - me!

rinfs *sf* *p*

Moderato.

T. ve cti sro - vnám strý - čku mi - lý, vám, strý - čku mi - lý
 vám i so - bě ke cti!

L'istesso tempo.

T. *f*

Sou - se - dé a sou - se - dky zvu vás te - dy za svěd - ky,

p *cresc.*

T. jak můj šva - kr Lu - káš na - - pra - - ví ten svůj kou - sek

f *cresc.* *f*

Lukáš. *espress.*

Do - svěd - ěte, jak že - lím u - při - mně, ne - boť o - na ne - u - vě - - ří

T. své - hla - vý.

p *espress.*

L. mně!

Sbor. Rá - di u - vi - dí - me, rá - - di, rá - di dosvěd - ěí - me;

Rá - di u - vi - dí - me, rá - - di, rá - di dosvěd - ěí - me;

f *f* *f* *f*

Výstup 9.

Na návrší v levo vystoupí Vendulka, za ní Martinka s nůši.

Vendulka (zastaví se a vzkřikne). (radostně) Lukáš.

Tot' on! Tot'

Più moto. Vendulka (v největším dojmutí). (radostně)

o - na! Ach! on mne sle - du - je, on přeč mě

Più lento. Lukáš. Tempo I.

mi - lu - je! Má Ven - dul - ka!

Vendulka (rozběhne se k němu s otevřenou náručí).

Můj nejdraší! jsem tvá již na - vždy tvá!

Più mosso.

Meno mosso.

Lukáš (rozpačitě).

Vendulka (obejme jej).

(chce jej polibit)

Lukáš (vymkne se jí z náručí).

Barče
Martinka } (s ustrnutím).

Martinka (udiveně).

Vendulka (odvrátí se plačíc).

Lukáš (přemáhaje se). Já nešťastná!
 Já ne. chci!
 hu. bi. čku!
 Otec. Ten má ta. ké hla. vi. čku!
 Však Lu. cá. ši,

Allegro non tanto.
 ty's chtěl to po. lí. be. ní!
 (rozhorleně k Lukáši)
 Matouš. *risoluto* Jak, chceš snad Ven. dul. ky se
 A to. hle je mi krá. sné od. pro. še. ní! A to. hle, to. hle je mi
Allegro non tanto.

M. Ty's chtěl to po. lí. be. ní?
 Tomáš. Mám z te. be je. ště han. bu mít? Co řeknou rá. dní li. dé
 O. zbyť? Jak, chceš snad Ven. dul. ky se zbyť?
 Mš. krá. sné od. pro. še. ní!

M. Však Lu-ká - ši, ty's chtěl to po - lí - be - ní!

T. o mně?

O. Což ne - dočkám se kli - du v domě?

Mš. A to - hle je mi krá - sné od - pro - še - ní!

Sbor. Sou - se - dy a sou - sed - ky
Sou - se - dy a sou - sed - ky

B. pro - tos vyzval za svědky, a - by každý vi - děl snad te - be zno - va vzdoro - vat?

T. Mám z te - be je - ště han - bu mít?

O. Jak, chceš snad Vendul - ky se zbýt?

Mš. A to - hle je mi krá - sné
pro - tos vyzval za svědky, a - by každý vi - děl snad te - be zno - va vzdoro - vat,
pro - tos vyzval za svědky, a - by každý vi - děl snad te - be zno - va vzdoro - vat,

B. Sou.se.dy a sou.sed.ky, pro.tos vy.zval za svěd.ky, a.by ka.ždý vi.děl snad,
Martinka.

T. Sou.se.dy a sou.sed.ky, pro.tos vy.zval za svěd.ky, a.by ka.ždý vi.děl snad,

O. Co řeknou rá.dní li.dé o mně?

Mš. Což ne.do.čkám se kli.du

od.pro.še.ní!

B. sou.se.dy a sou.sed.ky pro.tos vy.zval za svěd.ky, a.by ka.ždý vi.děl snad,

M. sou.se.dy a sou.sed.ky pro.tos vy.zval za svěd.ky, a.by ka.ždý vi.děl snad,

T. sou.se.dy a sou.sed.ky pro.tos vy.zval za svěd.ky, a.by ka.ždý vi.děl snad,

O. sou.se.dy a sou.sed.ky pro.tos vy.zval za svěd.ky, a.by ka.ždý vi.děl snad,

Mš. sou.se.dy a sou.sed.ky pro.tos vy.zval za svěd.ky, a.by ka.ždý vi.děl snad,

B. te.be zno.vu vzdo.ro.vat, sou.se.dy a sou.sed.ky pro.tos vyzval za svěd.ky,

M. te.be zno.vu vzdo.ro.vat, sou.se.dy a sou.sed.ky pro.tos vyzval za svěd.ky,

T. te.be zno.vu vzdo.ro.vat, sou.se.dy a sou.sed.ky pro.tos vyzval za svěd.ky,

O. Mám z te.be je.ště han.bu mít, co řeknou rá.dní li.dé o mně, co řek.nou v do.mě?

Mš. Což ne.do.čkám se kli.du v do.mě, což ne.do.čkám se kli.du

B. A to.hle je mi krá.sné od.pro.še.ní, je mi krá.sné od.pro.še.ní, je mi krá.sné

M. A to.hle je mi krá.sné od.pro.še.ní, je mi krá.sné od.pro.še.ní, je mi krá.sné

T. A to.hle je mi krá.sné od.pro.še.ní, je mi krá.sné od.pro.še.ní, je mi krá.sné

O. A to.hle je mi krá.sné od.pro.še.ní, je mi krá.sné od.pro.še.ní, je mi krá.sné

Mš. A to.hle je mi krá.sné od.pro.še.ní, je mi krá.sné od.pro.še.ní, je mi krá.sné

B. te.be zno.vu vzdo.ro.vat, sou.se.dy a sou.sed.ky pro.tos vyzval za svěd.ky,

M. te.be zno.vu vzdo.ro.vat, sou.se.dy a sou.sed.ky pro.tos vyzval za svěd.ky,

T. te.be zno.vu vzdo.ro.vat, sou.se.dy a sou.sed.ky pro.tos vyzval za svěd.ky,

O. te.be zno.vu vzdo.ro.vat, sou.se.dy a sou.sed.ky pro.tos vyzval za svěd.ky,

Mš. te.be zno.vu vzdo.ro.vat, sou.se.dy a sou.sed.ky pro.tos vyzval za svěd.ky,

B. a - by každý vi - děl snad te - be zno - va, te - be zno - va, te - be zno - va vzdo - ro -

M. a - by každý vi - děl snad te - be zno - va, te - be zno - va, te - be zno - va vzdo - ro -

T. rá - dní li - dé o mně, co řeknou li - dé o mně, co řeknou li - dé o

O. čekám se kli - du v do - mě, ne - do - čekám se, ne - do - čekám se

Ms. od - pro - še - ní, to - hle, to - hle, je mi krá - sné od - pro - še - ní to - hle to - hle je mi krá - sné

a - by každý vi - děl snad, a - by každý vi - děl snad te - be zno - va vzdo - ro -

a - by každý vi - děl snad, a - by každý vi - děl snad te - be zno - va vzdo - ro

Lukáš (prosebně a odmitavě kyne Tomši, vzmúži se a přiblíží se pokorně Vendulce).

B. *ff* vat! Má Ven - dul - ko! *f* zle jsem tě po - ha - ně!

M. vat!

T. mně!

O. klidu!

Ms. od - pro - še - ní!

vat!

vat!

L. *p* *cresc.*

však hloub jsem vlastní sr. dce po-ra-nil; ach odpusť již, já při-šel,

Moderato.

L. *f*

věz, by vi-dě-la to ce-lá ves, jak odposím tě za své pro-vi-ně-ní

L. *sfz* *mf*

a pře-de vše-mi za pra-vdu ti dám! Já v křivdě byl, když jsem

(s přemáháním)

L. *poco riten.* *piu p*

chtěl po-lí-be-ní, já už ho ne-chci, já už se ho vzdám!

poco riten. dim.

Più moto.
Vendulka (živě).

(významně)

Ó ty's byl v prá - - vu! Já

(vroucně)
Ty's jen pravdu mě - la,

Più moto.

(laskavě)
u - stou - pím! Nic zlé - ho nechtěls!

(pokorně) (vřele)
Já u - stou - pím ti rád! Do - brou věc jsi

(cresc.) (cresc.)

(ohnivě) (s láskou)
Ty je - ště le - pší! Na - sto -

(blaženě)
chtěla! Le - pší?

(cresc.)

Moderato assai.

V. *krát!*

L. *Ach!*

Moderato assai.

Moderato.

Barče.

Martinka.

Tomeš.

Otec.

Matouš.

Sbor.

Moderato.

Smí - ři - ly se vzdory změknu na - še ho - ry, o - na jej

Smí - ři - ly se vzdory změknu na - še ho - ry, o - na jej

Smí - ři - ly se vzdory změknu na - še ho - ry, o - na jej

Smí - ři - ly se vzdory změknu na - še ho - ry, o - na jej

Smí - ři - ly se vzdory změknu na - še ho - ry, o - na jej

Smí - ři - ly se vzdory změknu na - še ho - ry, o - na jej

Smí - ři - ly se vzdory změknu na - še ho - ry, o - na jej

B.
on ji má rád do_bře do_bře na sto - krát!

M.
on ji má rád do_bře do_bře na sto - krát!

T.
on ji má rád do_bře do_bře na sto - krát!

O.
on ji má rád do_bře do_bře na sto - krát!

Ms.
on ji má rád do_bře do_bře na sto - krát!

on ji má rád do_bře do_bře na sto - krát!

on ji má rád do_bře do_bře na sto - krát!

Opona dolů.

Konec opery.